

Kıdem Tazminatı Fonu "taşeron kadro müjdesi" ile raflardan indiriliyor

Ekim Hukuk Bürosu avukatları, sermaye devletin "taşeron işçilere kadro" aldatmacası ile gündeme getirdiği saldırıyı değerlendirdi. **s.5**

⚙ Kadroya alınma değil, 3 yıllık periyotlarla yenilenecek sözleşmeli çalıştırma söz konusu olacak.

⚙ Taşeronda çalışan işçilerin kıdem tazminatı hakkının olmadığı söylemi üzerinden fon ve kadro yasasına kılıf yaratılacak.

⚙ Sözleşmeli çalıştırma sadece kamuda çalışan bir kısım hizmetler için geçerli olacak. 3 yılın sonunda işine devam edip etmeyeceğinin garantisi verilmeyecek. Özel sektörde çalışan işçiler ise bugünkü statülerinde çalıştırılmaya devam edilecek.

⚙ İşçiler o güne kadarki tüm haklarından feragat edecek ve başta kıdem tazminatı olmak üzere hakları gasp edilecek.

⚙ Sözleşmeli hale getirilecek olan taşeron işçilerinin her türlü dava açma hakkından feragat etmeleri zorunlu olacak.

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 22
10 Haziran 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak1.net

Sosyalizm günceldir!

16

Suriye'de savaştan çıkış arayışları ve farklı hesaplar

Altıncı yılına giren Suriye'deki yıkıcı savaşı sona erdirmeye girişimleri halen Türkiye, Suudi Arabistan, Katar üçlüsü tarafından baltalanıyor.

17

Ermeni Soykırımı ve emperyalist pragmatizm

Alman parlamentosu Ermeni soykırımını kabul eden yasayı -Türkiye'yle ilişkilerinde siyasi bir manevra olarak 2 Haziran'da onayladı.

20

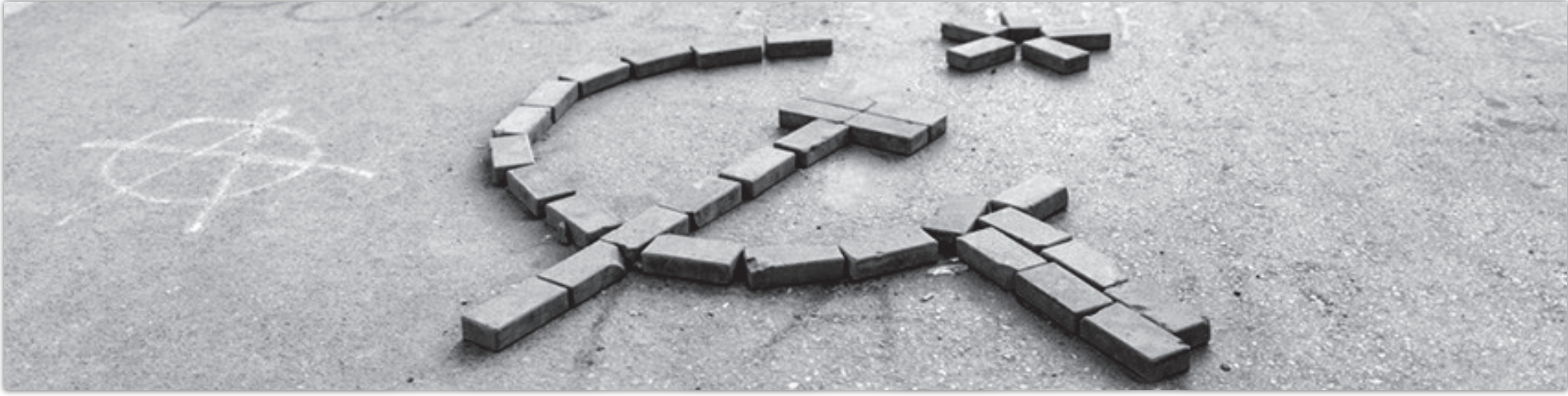
Geleceğiz ve değişecek dünya!

Devrimci Gençlik Birliği II. Yaz Kampı 'Geleceğiz ve değişecek dünya!' şiarıyla 22-28 Ağustos tarihinde Küçükkuşu'da gerçekleşecek!

İşçi sınıfının onuru, burjuvazinin kâbusu: 15-16 Haziran **s.12**

15-16 Haziran'dan Metal Fırtınası'na kadın işçiler **s.14**

Sosyalizm günceldir!

İnsanlığın ve bütün bir doğanın yıkımına son vermek için, sosyalist bir dünya kavgasını büyütme bu nedenle elzemdir. Sistemin yapısal çelişkileri ve bunun yarattığı toplumsal sorunlar sınıflar mücadelesini her geçen gün olgunlaştırırken; güncel görev bu mücadelelerin toplumsal kurtuluşa doğru büyütülmesi, sosyalist bir çizgiye kazanılmasıdır. Bunun yolu ise, işçi sınıfını örgütlemek ve temel tarihsel rolünü oynayabilmesi için devrimcileştirmekten geçmektedir.

Her geçen gün tırmanan emperyalist saldırganlık ve buna bağlı olarak cereyan eden yerel-bölgesel savaşlar, servet ile sefalet kutuplaşmasında giderek büyüyen açığı, kapitalist krizin çok yönlü faturasının işçi sınıfı ve emekçi yığınlar fatura edilmesi, doğanın ve çevrenin rant uğruna hunharca yağmalanması... Dünya ölçeğinde yaşanan bu gelişmeler, emperyalist-kapitalist sistemin bütün insanlığı ve doğayı büyük bir yıkımın içerisine sürüklediğini çarpıcı bir şekilde gözler önüne seriyor.

Bugünün dünyasında 70 milyon insanın, 7 milyar insandan çok daha fazla servete sahip olduğu, bizzat emperyalist kuruluşlar tarafından dillendiriliyor. (Bu bilgiler İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın Credit Suisse'in verilerini kullanarak Dünya Ekonomik Formu'na sunmak için hazırladığı raporda yer alıyor) Yine Oxfam'ın hazırladığı raporda 62 "süper zengin" toplam serveti, dünyanın nüfusunun en fakir olan yarısından daha fazla olduğu vurgulanıyor. Dahası, günümüz verilerine göre 795 milyon insanın açlıkla pençelediği düşünülüyor.

Bugün milyonlarca emekçinin sömürsü üzerinden elde edilen zenginliklerin büyük bir bölümü kapitalist devletler arasında tırmanan silahlanma yarışına, militarizme, giderek kızışan hegemonya savaşlarına harcanıyor. Öyle ki, dünyada bugün 500 bini bilim insanı olmak üzere, 15 milyon kişinin silah ve silah geliştirme endüstrisinde çalıştığı söyleniyor. Yalnızca bir günde yapılan askeri amaçlı harcamaların rakamı ise, yaklaşık 2,5 milyar dolar.

Savaş baronları ve silah tüccarları kârlarını büyütürken, yüz binlerce insan her geçen gün savaşın yıkıcı yüzü ile karşı karşıya geliyor. Yüz binlerce insan, kapitalist barbarlığın bedelini canları ile ödü-

yor. Sadece Suriye'de yaşanan emperyalist hegemonya savaşında yarım milyona yakın insan hayatını kaybetti. Milyonlarca ise göç yollarına düştü.

KRİZ DERİNLEŞİYOR, FATURA EMEKÇİLERE KESİLİYOR

Kapitalist sömürü düzeninin içerisinde debelendiği kriz ve bunalımlar, işçi sınıfı ve emekçilerin yaşadığı yıkımı çok daha boyutlandırıyor sonuçlar doğuruyor. Zira krizin yönetilmesi adına gündeme gelen neo-liberal politikalar, esas olarak faturanın milyonlarca emekçinin sırtına yüklenmesi anlamına geliyor.

Fransa'da, Yunanistan'da, Almanya'da ve dünyanın başka birçok ülkesinde hayata geçirilmek istenen "reform" makyajlı ekonomik-sosyal programlar ile burjuvazi krizi yönetmeyi hedeflerken; bu kapsamlı yıkım programları işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamlarını adeta cehenneme çeviriyor. Bugün Türkiye'de gündeme getirilen ve hükümetin dilinden hiç düşürmediği "yapısal reformlar" da aynı sürecin bir devamı olarak işletiliyor. Kiralık işçi bürolarının açılması, çalışma yaşamının tamamen esnekleştirilmesi ve kuralsız hale getirilmesi, bireysel Emeklilik Sistemi'nin oturtulması, kıdem tazminatı hakkının fona devredilmesi yoluyla gaspı vb... İşte sermayenin ve onun hizmetine koşan hükümetin yere göğe sığdıramadığı "yapısal reformlar" bunlar.

Güncel planda devreye sokulan bu kapsamlı saldırılar, işçi sınıfının çalışma koşullarını ağırlaştırırken, yoksulluğu ve yoksunluğu derinleştiriyor, işsizlik oranını günbegün arttırıyor.

SIYASAL GERİCİLİK, BASKI POLİTİKALARI VE POLİS DEVLETİ UYGULAMALARI

Kriz ve bunalımlarla boğuşan emper-

yalist dünyada öne çıkan bir diğer olgu ise, her geçen gün tırmanan siyasal gerici-lik ve baskı politikalarıdır. Gerisinde ise yine günbegün ağırlaşan kriz gerçeği yer almaktadır. "Kapitalist dünya ekonomisindeki yapısal krizin ve buna bağlı olarak emek-sermaye ilişkilerinde artan gerilimlerin temel önemde bir başka önemli siyasal sonucu ise, siyasal sistemin gözden düşmesi ve polis devletine sistemli geçiştir.... Kendi işçi sınıfına ve emekçilerine onları yatıştırabilecek yeterli tavizler vermek olanağını yitiren burjuvazi, bu gerçeğin zorunlu tamamlayıcısı olarak polis devletine geçişi, güncel ihtiyaçların yanısıra geleceğin devrimci kriz dönemlerine bugünden bir hazırlık olarak ele almaktadır. Bunun için kullanılan temel bahane ise her zamanki gibi 'teröre karşı mücadele' olmaktadır." (TKİP V. Kongre Bildirisi)

Günümüz Türkiye'sinde yaşanan gelişmelere bakmak dahi, bu gerçeği görmek için fazlasıyla yeterlidir.

SOSYALİZM GÜNCEL VE YAKICI BİR ŞEKİLDE KENDİSİNİ DAYATIYOR

Dünyadan ve Türkiye'den yansıyan bu gelişmeler, kapitalist sistemin insanlığa yaşattığı yıkımı ortaya koyarken, sosyalizmin ne denli güncel ve yakıcı bir ihtiyaç olduğunu da gözler önüne seriyor.

İnsanlığın ve bütün bir doğanın yıkımına son vermek için, sosyalist bir dünya kavgasını büyütme bu nedenle elzemdir. Sistemin yapısal çelişkileri ve bunun yarattığı toplumsal sorunlar sınıflar mücadelesini her geçen gün olgunlaştırırken; güncel görev bu mücadelelerin toplumsal kurtuluşa doğru büyütülmesi, sosyalist bir çizgiye kazanılmasıdır. Bunun yolu ise, işçi sınıfını örgütlemek ve temel tarihsel rolünü oynayabilmesi için devrimcileştirmekten geçmektedir.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/22 * 10 Haziran 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak1.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Asgari ücret eriyor!

AKP'nin öne çıkan seçim vaatlerinden birisi asgari ücretin 1300 TL'ye yükseltilmesiydi. Nitekim seçimlerin ardından Ocak 2016'da asgari ücret 1300 TL oldu. Yoksulluk sınırının yanından dahi geçemeyen, Ocak 2016'da 1.447,20 TL olan açlık sınırının ise altında kalan 1300 TL'lik asgari ücret, kölelik koşullarında çalışan işçi ve emekçiler için bir süreliğine göz boyamaya sebep olsa da bu durum kısa sürdü.

Öncelikle asgari geçim indiriminin (AGİ) 1300 TL'nin içerisinde olduğu anlaşıldı. Ayrıca asgari ücretin üzerinde ücretle çalışan işçilerin maaşlarına zam oranlarının yansıtılmaması işçiler arasında biriken öfkeyi yer yer açığa çıkardı. Başta Renault işçileri olmak üzere pek çok fabrikada işçiler ek zam talebi ile eylemler gerçekleştirdiler. Asgari ücret üzerinden hoşnutsuzluklar sürerken şimdi de asgari ücrette yeni kesintiler yapılması gündemde.

GELİR VERGİSİ KESİNTİSİ ARTACAK

Asgari ücretin 1300 TL olmasının ardından asgari ücretlilerin gelir vergisi diliminin değişmiş olması ile birlikte, kesintilerin yapılması gündeme geldi. Henüz yasal olarak değişiklik yapılmamış olsa da Ekim ayından itibaren asgari ücretlilerden %15 değil %20 gelir vergisi alınması bekleniyor. Yani asgari ücretten kesilen vergi 86.5 TL'den 156.5 TL'ye çıkacak. Böylece asgari ücret AGİ'yle birlikte 1230 TL'ye, AGİ hariç 1107 TL'ye düşecek.

Gelir vergisi kesintisindeki artışın haricinde Bireysel Emeklilik Sistemi (BES) kapsamında ücretlerden 100 TL kesinti yapılması da gündemde.

ZORUNLU BES GELECEK

Başbakan Yardımcısı Mehmet Şimşek'in yaptığı açıklamalara göre şimdiye kadar isteğe bağlı olan BES'e otomatik katılım uygulaması yapılacak. 45 yaş altı çalışanlar sisteme otomatik olarak dahil edilecek ve asgari 100 TL katkı payı alınacak. Yani yaklaşık 13 milyon çalışanın maaşından BES kapsamında her ay en az 100 TL kesilecek. Asgari ücret de 100 TL daha eriyecek.

Zorunlu BES kesintisinin tanıtımı Şimşek tarafından "ikinci bir emeklilik geliri elde etme imkanı" olarak yapılıyor. Böylece emekli maaşlarının düşük olması kabul edilirken buna çözüm olarak işçi ve emekçilerin tasarruf yapması gösteriliyor. Ancak geçen yılın BES'e katılım oranları işçi ve emekçilerin BES'i tercih

edemediğini gösteriyor. Verilere göre BES'e katılanların %38'ini yani yaklaşık 2.6 milyon kişiyi 2.600 TL ile 3.900 TL geliri olanlar oluşturuyor. BES'e katılan asgari ücretli sayısı ise sadece 35.000. Bu veriler gösteriyor ki emekliliğinde geçim sıkıntısı yaşayacak kesim BES'i tercih etmiyor-edemiyor.

Ayrıca zorunlu BES kesintisi için "isteyen 6 ay sonra parasını alıp sistemden çıkabilecek" deniliyor. Bunun da işçi ve emekçiler açısından bir anlam ifade etmediğini hükümet sendikası olarak çalışan Hak-İş'e bağlı Öz İplik İş Sendikası Genel Başkanı Murat İnanç dahi itiraf etmek zorunda kaldı. İnanç, geçmişte oluşturulan "Zorunlu Tasarruf Hesabı"nı hatırlatarak uygulamayla ilgili şu değerlendirmeyi yaptı:

"Tasarruf açığı sorunumuzun farkındayız. Bu uygulamayı tasarlayanlar da-

hil, herkes bu sorunun çözümünün işçiler olmadığını biliyor. 1300 TL asgari ücretli bir hanenin tasarruf gücü olmayacağı ortada. Bu ülke Zorunlu Tasarruf Hesabı sorununu yaşadı. Devlet eliyle kesilen paralar, yıllar sonra gerçek enflasyonun altında geri ödendi. Biz bunu unutmadık."

Bir yandan da zorunlu BES kesintisi "yurt içi tasarrufların arttırılarak ülke ekonomisine kazandırılması" olarak sunuluyor. Yani sermayenin temsilciliğini yapanlar bir kez daha yaşadıkları ekonomik krizi emekçilerin sırtına bindirerek aşmaya çalışacaklarını açık açık söylemekten geri durmuyorlar. Kısacası kiralık işçilik, kıdem tazminatının fona devredilmesi gibi uygulamalarla sömürü ve kölelik koşullarını arttıranlar, bir yandan da insanca yaşamaya yetecek ücretin zaten çok altında olan asgari ücrete göz dikerek aç gözlülüklerine devam ediyorlar.

Patronlara İşsizlik Fonu'ndan 8 Milyar TL peşkeş

Sermaye devleti işçi sınıfına reva gördüğü sefalet koşullarını ağırlaştırırken onlardan kestiği ücretlerle oluşturulan fonları da sermayeye peşkeş çekmeye devam ediyor.

İŞKUR'un başlattığı İşbaşı Eğitim Programı ile "eğitim" gerekçesini öne sürerek işsizleri 12 ay boyunca çeşitli patronların hizmetine koymayı ve bu süre zarfında bu işçilerin maaşlarını ise İşsizlik Fonu'ndan karşılamayı planlıyor.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) açıkladığı verilere göre; Türkiye'de 15 yaş ve üstü 58 milyon 433 bin kişiden 29 milyon 680 bini çalışabilecek durumda.

Türkiye'de 26 milyon 456 bin kişilik iş bulunurken 3 milyon 224 bin işsizden 2.6 milyonu geçtiğimiz yıl İŞKUR'a başvurdu.

Kendi yarattığı ve sürekli artan bu işsizlik sorununu bahane eden sermaye devleti, daha önce olduğu gibi yine işçilere reva gördüğü sefalet ücretlerinden yaptığı kesintilerle oluşturduğu fonu sermayenin talanına açıyor. İŞKUR, daha önce 6 ay olan "eğitim" süresini İşbaşı Eğitim Programı ile 12 aya çıkarttı. İŞKUR'a kayıt yaptırarak bu "eğitim" programına katılanlar için günlük 50 TL, aylık ise 1300 TL ödenecek. Bu yıl 500

bin civarında işsiz bu uygulamadan "yararlanacağı" belirtiliyor.

"EĞİTİM" KATILANLAR 12 AY 1300 TL'YE ÇALIŞTIRILACAK

İŞKUR'un "eğitim" olarak tanımladığı bu uygulama "size uygun görülen iş yerlerine giderek işi ve üretimi yerinde görüp öğrenmek" şeklinde ifade ediliyor. Yani "eğitimin" İŞKUR'un belirlediği işyerlerinde verileceği belirtiliyor. Bu da 12 ay boyunca o işyerinde 1300 TL maaşla çalışmak anlamına geliyor. Üstelik bu süre zarfında patronların cebinden

tek kuruluş dahi çıkmayacak, sigorta primi dahi İşsizlik Fonu'ndan karşılanacak.

Sermaye patronlara bu kadar rant sunmayı da yeterli görmemiş olacak ki, sözde eğitim programını tamamlayan kişileri 3 ay içinde işe alan patronların ödemesi gereken sigorta primleri de 3-4 yıl boyunca fondan karşılanacak. Patronlar 18-29 yaş arasındaki kişileri işe aldıkları takdirde 30 ila 42 ay arasında, 30 yaşından büyük kişiler için ise 6 aydan 30 aya kadar sigorta primi ödemeyecek.

Sermaye devletinin bu rant uygulamasıyla bir yılda kişi başına 15 bin 600 TL, 500 bin kişi için ise 8 milyar TL'ye yakın bir para İşsizlik Fonu'ndan patronlara peşkeş çekilmiş olacak.

Kıdem tazminatında sona doğru...

1 Mayıs'ta işçi sınıfı cephesinden ortaya çıkan zayıf tablo ile birlikte sermaye devleti işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik saldırılarına büyük bir hız verdi. 6 Mayıs günü sabaha karşı 4'te TBMM Genel Kurulu'ndan geçirilen kiralık işçilik yasasının ardından bir anda zorunlu Bireysel Emeklilik Sistemi ve İş Mahkemeleri için arabuluculuk gibi ek saldırılar gündeme geldi. Yıllardır gündemde olan, ancak bir türlü yasal adımlarını atamadıkları kıdem tazminatının gaspı hazırlıklarını da hızlandırdılar.

Geçtiğimiz hafta basına yansıyan haberlere göre kıdem tazminatının gaspı planlarında artık sona gelindi. Çalışma Bakanı Soylu; yaptığı açıklamada halen sosyal taraflarla uzlaşmadan yasayı meclisten geçirmeyeceklerini söylese de ne patronlar dışında bir sosyal taraf tanıyorlar, ne de işçinin kazanılmış haklarını korumak gibi bir kaygıları bulunuyor.

Sosyal taraf gibi bir kaygıları yok, zira işçi sınıfı adına halihazırda ortada bir sosyal taraf bulunmuyor. Hak-İş, zaten en başından itibaren hemen tüm konularda olduğu gibi AKP hükümetinin arkasında saf tutuyor. Türk-İş yönetimi, zamanında yaptığı göstermelik "kırmızı çizgi" söyleminden çoktan vazgeçerek biat edeceğini ilan etti. Geriye kararlı bir karşı duruş hayata geçirme iradesi ve kapasitesinden yoksun olsa da DİSK kalıyor ki, o da gerçek bir tepki örgütlemek gibi bir niyeti olmamakla birlikte "sosyal diyalog" zeminlerinin dışına itilmiş bulunuyor. Kiralık işçilik tartışmaları devam ederken AKP hükümeti, ilgili toplantının sadece bir gün öncesinde haber vererek DİSK'ten konu hakkındaki görüşlerini istemiş, böylece "sosyal diyalog" görevlerini yerine getirmişti(!) Ardından bir "sosyal diyalog" toplantısına DİSK'in uzmanları ile katılımı engellendi ve en son olarak da DİSK Genel Başkanı Kani Beko'nun TBMM'ye girişi yasaklandı.

Normal koşullarda, böylesi bir tabloda "sosyal diyalog" zeminlerinden dışlanan DİSK'in fiili meşru mücadele yolunu tutması ve kıdem tazminatının gaspı ko-

nusunda tepkili işçi kesimlerine önderlik etmesi gerekir ve beklenir. Ancak DİSK yönetiminin ruhuna işleyen bürokratik ve uzlaşmacı çizgi üzerinden bakıldığında açık ki bu fazlası ile iyimser bir beklenti olacaktır.

Tablo böyle olunca, yani karşı tepki riskinin en aza indiğini düşündükleri böyle bir ortamda, tüm sahte söylemlerine rağmen kıdem tazminatına ilişkin düzenlemelerin işçi sınıfı cephesinden en ağır biçimde gündeme geleceği açık.

Ortada dönen tüm iddialar bir tarafa, halen nasıl bir taslak hazırlandığına dair net bir bilgi kamuoyuna yansımış durumda değil. Yansıyan bilgilerin kimi ortak yanları olmakla birlikte, "Avusturya Modeli"ne benzer bir model üzerinde çalışıldığı, kimi esnetmelerle birlikte yeni bir model oluşturulacağı söyleniyor genel olarak. Ayrıntıları bir tarafa, Çalışma Bakanı Soylu'nun geçtiğimiz hafta yaptığı açıklamada kullandığı bir ifade ise konuya hangi çerçevede yaklaştıklarını özetliyor. Soylu, "İyi ve iddialı bir ürün hazırladığımızı düşünüyoruz" diyor. Yani onlar için kıdem tazminatı pazarda alıp satacakları bir "ürün"den başka bir anlam taşıyor.

Zaten ayrıntıları netleşmemekle birlikte, hazırlanan modelden yansıyan bilgiler de bu yönde. Avusturya'dan aşırıldıkları bu modele göre Kıdem Tazminatı Fonu için yapılan kesintiler her bir işçi için kendi adına açılmış hesaplarda toplanıyor. Ancak en iyimser bilgilere göre bile "kişisel" hesaplardaki paraları çekmek için 15 yıl çalışmış ve 3600 gün prim ödemiş olma şartını yerine getirmek gerekiyor. Ayrıca, her işçi için ayrı hesap açılmakla birlikte bu hesapların kontrolü ve biriken tutarların değerlendirilmesi hakkı bankalara ya da özel emeklilik şirketlerine veriliyor.

Sermaye devletinin bildiği tek "sosyal taraf" olan sermaye cephesinin itirazlarını gidermek için prim oranlarında ciddi kesintiler de gündemde. Şu an Türkiye'de uygulanan sisteme göre kıdem tazminatının ücrete oranı %8,3 civarında. Örnek

alınan Avusturya Modeli'nde ise bu oran %1,53. AKP hükümeti böylece fona düzenli para ödeme yükünden rahatsız olan patronların itirazlarını hafifletmeye çalışıyor. Ayrıca kimi kaynaklara göre fona %25 devlet katkısı yapılacağı ifade edilirken, fona devlet katkısı olmayacağını iddia eden kaynaklar ise SGK primi ve İşsizlik Sigortası Primi oranlarında indirim gidileceğini ifade ediyorlar.

AKP hükümeti, yüzünü işçiye döndüğünde ise fonda işletilen para ile işçinin yine bir yıla karşılık 30 günlük tazminat hakkı kazanacağını iddia ediyor. Burada AKP hükümetini yalanlayan ise yine bizzat kendisi. 2004 yılında yine AKP hükümeti tarafından hazırlanan "Ulusal İstihdam Stratejisi"ne göre kıdem tazminatı miktarının yaklaşık olarak üçte biri-

ne düşürülmesi öngörülüyor.

Hazırlanan taslaktan yansıyan bir diğer bilgi ise gelişebilecek tepkileri engelleme ve hafifletme hamlesini içeriyor. Hak gaspı içeren her yasada olduğu gibi, kıdem tazminatı konusunda da yasa yürürlüğe girdikten sonra işe başlayacakları bağlıyor. Yasa yürürlüğe girdiği tarihte çalışmaya devam edenler, işten ayrılıp yeni bir işe başlayana kadar ister eski sistemde kalabiliyor, isterse de yeni sisteme geçiş yapabiliyor.

Ayrıca, geçtiğimiz yıllarda hazırlanan taslaklarda işçinin kendi isteği ile ayrılması durumunda da kıdem tazminatının fonda birikmesini sağlayan boşluklar bulunuyordu. Son yapılan tartışmalara bakıldığında işçinin üzerindeki 25/20 sotasının yeniden devreye sokulacağı anlaşılıyor. Ayrıca, yine kıdem tazminatı hakkı konusunda devlet garantisi verilmiyor ve ödenmeyen primler için işçiye mahkeme kapıları gösteriliyor.

Özcesi, saray zorbası Erdoğan, televizyon ekranlarında patronlara "İşçiyi sömürmeyin!" nutukları atarken, meclis koridorlarında sermaye sahiplerine kıyak üstüne kıyak yapıyor. Bu kıyaklar ise, yine saray zorbasının imzası ile yürürlüğe giriyor.

Süper Pak Ambalaj'da grev kararı asıldı

İzmir'in Torbalı İlçesi'nde bulunan Süper Pak Ambalaj fabrikasında bir süredir devam eden toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamadı.

Ofset baskılı karton ve oluklu ambalaj üretimi yapılan fabrikada Ocak

ayından bu yana devam eden görüşmelerden sonuç alınamayınca arabulucu tayin edildi. Ancak arabulucu sürecinde de sonuç alınamadı.

Türk-İş'e bağlı Selüloz-İş Sendikası'nda örgütlü işçiler, 5 Haziran'da toplantı

yaparak süreci değerlendirdi. Patronla yapılan görüşmelerde sonuç alınmaması üzerine işçiler ücret ve toplu sözleşmeden doğan sorunlar nedeniyle grev kararı aldıklarını belirttiler. Grev kararını fabrikaya asan işçiler, yasal süre içinde bir gelişme olmazsa üretimi durduracaklarını açıkladılar.

Fabrikada 120 işçinin greve çıkacağı bildirildi.

Kıdem Tazminatı Fonu “taşeron kadro müjdesi” ile raflardan indiriliyor

7 Haziran 2015 genel seçimlerinde beklediği sonucu elde edemeyen AKP iktidarı erken seçim kararı almış, “taşeron işçiye kadro müjdesi” vaadi ile ülkeyi yeniden seçime götürmüş ve beklediği sonucu önemli ölçüde almıştı. İş güvenliği anlamına gelen “kadroya alınma” vaadinin hileli uygulanacağı bugünlerde ayyuka çıkmış bulunuyor. Taşeron işçilerinin kadroya alınma vaadinin Kıdem Tazminatı Fonu Kanun Tasarısı ile birlikte gündemleştirilmesi bunun apaçık göstergesidir.

Kıdem tazminatının fona devredilmesi halinde patronların eli rahatlayacak, işçi atımlarında ilave bir ödeme yapmanın garantisi ile kolaylıkla işçileri işten çıkartabilecektir. Peki bu fon tartışmaları yeni midir? Sanılanın aksine oldukça eski bir tartışmadır. 1980 askeri cunta dönemindeki kimi değişikliklerle birlikte bir kısım aleyhe değişiklikler yapılmış ise de, bugünkü kıdem tazminatı uygulaması 1975 yılında yasa ile oluşturulmuştur. En az 1 yıllık kıdemi olmak şartıyla, işten haksız olarak çıkartılan veya yasal hakları uygulanmadığı için işten haklı nedenle kendisi çıkan işçilerin, bir yıllık çalışmasının karşılığında 30 günlük brüt ücrete hak kazanacağı bu düzenleme ile getirilmiştir. Buna ilaveten kimi durumların oluşması halinde de kıdem tazminatı alınmaktadır. Emeklilik, askerlik, evlilik vs gibi. 1975 yılında yasada yapılan diğer bir düzenleme ise, kıdem tazminatı ile ilgili fon kurulacağı ve bunun için de Fon Yasası çıkartılacağına dairdir. Yarattığı birliktelik ve örgütlülük ile '70'li yıllara damgasını vuran Türkiye işçi sınıfının muhalefeti nedeniyle fon için gerekli olan ikinci yasa o yıllarda çıkartılmamıştır. 12 Eylül askeri cuntası dahi fonu gündeme alamamış, yasalastıramamıştır.

2003 yılında 4857 sayılı yeni İş Kanunu kabul edilerek, eski İş Kanunu'ndaki tüm maddeler ortadan kaldırılmıştır. Biri hariç: Kıdem tazminatını düzenleyen 14. Madde. Yeni kanunda kıdem tazminatı ile ilgili herhangi bir düzenleme yapılmamış, eski kanundaki kıdem tazminatı uygulamasının fon yasası çıkartılıncaya

kadar yürürlükte kalacağı düzenlenmiştir. İşte bu düzenleme nedeni ile kıdem tazminatında 13 yıldır eski kanun maddesi uygulanmaktadır.

Burjuvazinin sözcülüğünü yapan AKP iktidarı, çeşitli vaatler ve güzellemeler ile kıdem tazminatının fona aktarılmasına teşebbüs etmiş ise de, bugüne kadar başaramamıştır. Fon yasasının aslında kıdem tazminatının ortadan kaldırılması anlamına geldiğinin ve fonda birikecek paranın patronların kasasına aktarılacağına farkında olan Türkiye işçi sınıfı örgütsüz ve dağınık yapısına rağmen bu yasaya engel olabilmıştır. Zihinleri bulanırma ve hile konusunda iyice ustalaşan burjuvazinin sözcüleri, taşeron işçilerinin kadroya alınmasına dönük yasa ile birlikte kıdem tazminatının fona devredileceğini dillendirmekteler.

Taşeron işçilere kadro vaadinin işçi ve emekçilerin beklentisini karşılamaktan oldukça uzak olduğunu iktidar sözcülerinin açıklamalarından anlamaktayız. Bu açıklamalara göre;

- Kadroya alınma değil, 3 yıllık peri-

yotlarla yenilenecek sözleşmeli çalıştırma söz konusu olacaktır. Mevcut yasal düzenlemeye göre de, ihale sözleşmeleri 3 yıllık yapılmakta ve bu süre sonunda işten çıkartılan işçiler ihaleyi kazanamayan taşeron firmaya karşı işe iade davası açıp geri dönebilmektedir.

- Değişik taşeronlarda çalışmakla birlikte aynı yerde hizmet veren işçiler, işten çıkartıldığında veya ihale bitimi nedeniyle işe başlatılmadığı takdirde tüm hizmet süresinin karşılığı olan kıdem tazminatını asıl işverenden alabilmekte iken, taşeronda çalışan işçilerin kıdem tazminatı hakkının olmadığı söylemi üzerinden fon ve kadro yasasına kılıf yaratılmaktadır.

- Sözleşmeli çalıştırma sadece kamuda çalışan bir kısım hizmetler için geçerli olacaktır. Ve bu 3 yılın sonunda işine devam edip etmeyeceğinin garantisi verilmemektedir. Özel sektörde çalışan işçiler ise bugünkü statülerinde çalıştırılmaya devam edilecektir.

- Sözleşmeli olabilmek için de yazılı sınav, ustalık belgesi, memuriyet şartlarını taşımak gibi şartlar da getirilmektedir.

- Tüm bu şartları taşıyıp sözleşmeli olabilecek işçiler o güne kadarki tüm haklarından feragat edecek ve böylelikle başta kıdem tazminatı olmak üzere kazanılmış hakları gasp edilmiş olacaktır.

- Kadroya alacağız diye sözleşmeli hale getirilecek olan taşeron işçilerin in her türlü dava açma hakkından feragat etmeleri zorunlu olacaktır. Böylelikle, yasaya aykırı muvazaalı işçi çalıştırması nedeniyle, dava açan taşeron işçilerinin kadrolu olarak işe başlatılması gerektiği yönündeki mahkeme kararları boşa düşürülecektir. Mahkeme kararı ile kadrolu olma hakkı kazanan karayolları taşeron işçileri bunun en güzel örneğidir. Bu işçiler bu düzenlemeye göre kadrolu olmayacaklar, 3 yıllık sözleşmeli işçi olarak ve taşerondaki ücretleri üzerinden çalıştırılacaklardır.

Türkiye burjuvazisinin raflardan indirerek 40 yıldır yasalastırmasını beklediği kıdem tazminatı fon tasarısı, neo liberal politikaların uygulayıcısı AKP iktidarı tarafından IMF direktifleri doğrultusunda yeniden gündeme getirilmektedir.

Taşeron işçilerine kadro müjdesi diye sunulan taşeron kadro yasası mevcut haklardan daha ileri hiçbir hak sağlamamaktadır. Fon yasası ise kıdem tazminatının adım adım kaldırılmasından başka hiçbir anlam taşımamaktadır. Ya bu aldatmaca parçalanacak, ya da barbarlık içinde yaşanacaktır. Son sözü Türkiye işçi sınıfı söyleyecektir.

Tüpraş'ta işten atmaya karşı direniş

2015 yılında Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kurulu listesinde ilk sırada yer alan Tüpraş'ta, Şubat ayında çıkan yangında ihmal olduğu gerekçesiyle iki işçinin işten çıkarılması üzerine direniş

geçti.

Tüpraş'ın Kocaeli'deki rafinerisinde yönetim, 3 Şubat'ta çıkan yangında ihmal olduğu gerekçesiyle iki işçiyi 7 Haziran'da işten çıkardı. Arkadaşlarının

işten çıkarılmasına tepki gösteren Tüpraş işçileri, eylem yaparak kendilerini fabrikaya kapattı. Üç vardiyadan işçilerin katıldığı eylemde, 1600 işçi kendini fabrikaya kapatarak üretimi yavaşlattı.

8 Haziran sabahı da Tüpraş'ın Aliğa, Batman ve Kırıkkale rafinerilerinde işçiler sınıf kardeşlerine destek verdi.

Bizim için her son yeni bir başlangıçtır!

Sömürü baskı, taciz, mobbing, düşük ve eşitsiz ücret gibi sorunlara karşı örgütlenme çalışması yürüttüğümüz için, işten atılmamızın üzerinden neredeyse iki ayı aşan bir süre geçti. İşten atıldığımız 25 Mart gününden bu yana fabrika önünde direnişeyiz. Ve halen de ilk günkü heyecan ve kararlılığa sahibiz.

DİRENİŞİMİZ DAYANIŞMAYLA GÜÇLENDİ!

Bugüne kadar birçok sendika, devrimci grup ve oluşumun bize verdiği destekle fabrika önü eylemini devam ettirdik. Bir yandan emek kamuoyunun dikkatini kadın işçilerin yaşadığı özel sorunlara çekmeye çalışırken, öte yandan içeride olup hala bir şeyler yapmak isteyen arkadaşlarımızın mücadelesini güçlendirmeye çalıştık. Bu süreçte birçok sendika, devrimci kurum, kadın örgütü, öğrenci gençlik, çevre fabrikalardaki işçiler ziyaretimize geldi, taleplerimiz için imza topladı. Bizim de içinde olduğumuz Ege İşçi Birliği bu direnişin önemli bir parçasıydı. Belediye-İş ve Genel-İş 5 nolu Şube'deki işçilerin toplu ziyaretleri son derece anlamlıydı. İlerici Kadınlar ve İşçi Emekçi Kadın Komisyonları işçi kadınların çifte sömürsünü buldukları her alana taşıdı. Devrimci Gençlik Birliği, Devrimci Liseliler Birliği, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Metal İşçileri Birliği, Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası, Devrimci Parti, Devrimci Kadınlar, Eğitim-Sen, Anarşist Komünist İnisiyatif, Bornova Halk Forumu, Birleşik Haziran Hareketi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Sosyalist Kadın Meclisi, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonları, DERİTEKS, Teksif, Karşıyaka Halk Forumu, Güvenlik-Sen, Yeryüzü Kadınları, Liseli Genç Umut, Öğrenci Kolektifleri, İmece-Der, Komünist Parti, Devrimci İşçi Hareketi, Tüpraş ve Petkim İşçileri, Gürmak Direnişçileri, Kocaer Direnişçileri ve çevre fabrikalardan işçilerin ziyaretleri gücümüze güç kattı. Ziyaretlerin yanında Birgün gazetesi, Kızıl Bayrak gazetesi, Jin Haber Ajansı, Dicle Haber Ajansı, İşçi gazetesi, Devrimci Proletarya, Sol Defter, Sendika.org da röportaj ve haberlerle sesimizi duyurdu.

Biz de süreç boyunca afişlerle, bildirilerle direnişimize destek çağrısını sürdürdük. Eylem ve etkinliklere katıldık. Ziyaretimize gelen, bizim ziyaretine gittiğimiz her işçiye özel olarak Kaştaş'ı genel olarak bütün kadın işçilerin sorunlarını ve kadın erkek el ele işçi sınıfının nasıl kurtulacağını anlattık. Yaptığımız imza

kampanyası ile mücadele taleplerimizi içeren binlerce imza topladık. Direnişimizin sesini, soluğunu başka fabrika önlerine eylem ve etkinliklere taşıdık.

HER EYLEME, HER MÜCADELE ÇAĞRISINA SES VERDİK

İşçi sınıfının sömürü ve kölelik koşullarına karşı birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta Ege İşçi Birliği ile birlikte alanlardaydık. Soma katliamının yıldönümünde iş cinayetlerine karşı sesimizi duyurmak için Soma'daydık. 3 devrimci önderi anmak için de, toplumu gerici sarmalında boğmak isteyenlere karşı da hep sesimizi yükselttik.

PATRONUN VE KOLLUK GÜÇLERİNİN SALDIRILARI, BÜROKRATİK YOZLAŞMA VE GRUÇU YAKLAŞIMLAR SADECE AZMİMİZİ BİLEDİ

Direnişimiz daha ilk anda önce patronların, arkasından polis saldırlarına maruz kaldı. Bu fiziki saldırıları, bildik "terör örgütü" dedikoduları izledi. Ülkedeki gerici atmosferden yararlanan patron ve yandaşları olmaz yalanlarla bizi yalnızlaştırmaya, içerideki arkadaşlarımızdan yalıtılmaya çalıştılar. Yalan ve demagogileri gereğince işe yaramayınca, ne yapacağını şaşırarak fabrika müdürü bir ara işi silahlı tetikçiler tutmaya kadar vardırı. Ama bu saldırgan tutumların hepsi haklılığımızdan gelen kararlılığımız önünde tuz ile buz oldu.

Direnişimize, yalnız patron ve onlara

hizmette kusur etmeyen kolluk güçleri saldırmadı. Sendikal bürokrasi diğer bütün direnişlerde olduğu gibi, bizim direnişimiz karşısında da uğursuz bir rol oynadı. Bazı sendikalar tüm destek çağrılarımıza kulaklarını tıkayıp, direnişimizi görmezden gelmeye kalkarken en ibret verici tutumu ise üyesi olduğumuz Petrol İş Sendikası aldı.

Bu ağalar 60 gün boyunca kendi üyelerinin bulunduğu direniş alanına bir kez bile uğramamayı başardılar. Daha da ötesi 1 nolu şube ile yapılan görüşmede 30 yıldır sendikanın başında bulunan bir zatın "siz kime sordunuz da örgütlendiniz" ile başlayıp "ah bir erkek olsaydınız" diye biten hadsiz ve düşkün tutumlarına tanık olduk.

Yanı başımızda başlayan, ortak mücadele imkânları doğuran başka bir direnişi, Dost Cam direnişini kendi direnişimiz gibi sahiplenmemize rağmen, bu direnişteki işçi arkadaşlarımızı bizden ve mücadelemizden uzak tutmak için direnişe yön veren siyasal çizginin akıl almaz grupçu tutumlarını ibretle izledik. Tüm bunlar içerisinde sınıfımızın mücadelesi için yeni derslerle donandık.

MÜCADELEMİZE BAŞKA ARAÇ VE YÖNTEMLERLE DEVAM EDECEĞİZ

Gelinen yerde, dikkatleri fabrikamızda yaşananlara ve kadın işçilerin yaşadığı çok yönlü sorunlara çekme amacını yerine getirdiğini düşündüğümüz fabrika önü eylemimizi sona erdiriyoruz. Fakat bu bizim için bir sondan çok yeni

bir başlangıç anlamına geliyor. Taleplerimizin sonuna kadar arkasında olmaya devam edeceğiz. Mücadelemizi başka araç ve yöntemlerle, kesin bir kazanma kararlılığı içinde sürdüreceğiz. Kaştaş bir gün muhakkak örgütlenecek. Bu bizim sınıfımıza sözümüz olsun. Kadın işçilerin yaşadığı çifte sömürü elbet son bulacak. Yaşananların hesabı sorulacak. Bu kölelik düzeni yıkılacak, sınıfsız sömürsüz bir dünya muhakkak kurulacak. Biz de yaşamımızın sonuna kadar bunlar için mücadele edeceğiz.

ÜLKEMİZİN VE DÜNYANIN BİRÇOK YERİ EYLEM VE DİRENİŞLERE SAHNE OLUYOR.

Biz direnişeyken birçok başka mücadele ve direniş gerçekleşti. Dost-Cam, Yeni Çelttek, Kayı İnşaat, Sakarya Başkurt Motor, ECA taciz nöbeti, Balçınlar açlık grevi, AVON, Avcılar Belediye işçileri, DeKa maden işçilerinin direnişleri bunlardan ilk aklımıza gelenler.

Yalnızca bu direnişler bile gösteriyor ki sınıf hareketi alttan alta mayalanıyor. Yalnız ülkemizde değil dünyanın dört bir yanı işçi-emekçi eylemlerine sahne oluyor. Fransa'da ve Belçika'da yaşananlar bizlere izlememiz gereken yolu gösteriyor. Bizlerin birleştiğinde sermayenin nasıl sıkıştığını, tüm militarist gücüne rağmen nasıl çaresiz kaldığını anlatıyor.

Kardeşler! Gün birleşme, fabrika fabrika, sektör sektör, havza havza örgütlenip geleceğimizi kendi ellerimize alma günüdür.

Direndiğimiz 71 gün süresince başta kadın işçilerin sorunları olmak üzere işçi sınıfının sorunlarını ve mücadele taleplerini kendimize bayrak edindik. Fabrika önü eylemimizi sonlandırırken mücadelemizi bundan sonra da sürdüreceğiz. Taleplerimizi ve Kaştaş'ta yaşananları en geniş kamuoyuna duyurmaya devam edeceğiz. Bunun için yeni araçları devreye sokacağız. Kadın işçilerin sorunlarını gündemleştirmek ve bunlara çözüm üretmek niyetiyle toplanacak olan Kadın İşçi Kurultayı bunlardan en önemlisi olacak. Kaştaş'ı asla bir kenara bırakmayacağız ama bizim için her fabrika artık Kaştaş olacak, özgür yarınlara varıncaya değin mücadelemiz sürecek.

Bu daha başlangıç mücadeleye devam!

Kaştaş işçisi köle değildir!

Direne direne kazanacağız!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

KAŞTAŞ DİRENİŞÇİLERİ

Tekstil TİS'lerinde ihanet sözleşmesi

Tekstilde bu yılın Ocak ayında %11,5 ile son yılların en yüksek üretim artışı kaydedilirken 10 binden fazla işçiyi kapsayan Grup Toplu İş Sözleşmesi (TİS) sürecinde de sona gelindi. Tekstil patronları karlarına kar katarken işçilere sefaleti ve kölece çalışma koşullarını dayatmaktan geri durmadılar. Sendikal bürokrasi yine ihanet sözleşmesine kapalı kapılar ardında imza atarak safını belli ederken, tekstil işçileri de mevcut örgütlülük düzeyinin zayıflığı ile daha ileri yürümeyi başaramadı. Öz İplik İş ve Teksif'in bir elmanın iki yarısı olduğu bu süreçte bir kez daha görüldü. Patronlar ne verirse kabul eden sendikal bürokrasi tarihsel rolünü oynamış oldu. 3 Haziran günü Teksif TİS'i imzalarken Öz İplik İş'in de benzer bir sözleşmeye imza atacağı kesindir. Bu süreçten dersler çıkartmak ve sınıf mücadelesine bu dersler ışığında bakmak, önümüzdeki TİS sürecine hazırlık yapmak, bugünden örgütlülüklerin oluşturulmasının adımlarını atmak gerekmektedir.

TEKSİF İHANET SÖZLEŞMESİNİ İMZALADI

Teksif 3 yıllık TİS kapsamında ilk yıl için %5, diğer iki yıl her altı ay için %4'lük zamma imza atmış oldu. Sene başında asgari ücrete göstermelik dahi olsa yapılan %30'luk zammın ardından ücretlerinde hiçbir iyileştirme yapılmayan işçilere dayatılan bu sözleşme ile tüm işçilerin maaşları asgari ücret seviyesine çekilmeye devam etmiş oldu. Ayrıca 4 ikramiye, yılda 4 defa 40kg'lık erzak, %100 hafta sonu veya bayram mesaisi sözleşmede yer alırken, bunların hepsi daha önceki sözleşmelerde de yer almaktaydı. Yani sözleşme mevcut olanın ötesine geçmemiş oldu.

TİS, bu haliyle tekstil işçileri bu cendereyi kıramadıkları koşulda 3 yıllık kölelik olarak karşımıza çıkmaktadır. Fazla mesaiye kalmak işçiler için bir zorunluluk haline gelmektedir. Sanko'da da sözleşme imzalayan Teksif ilk yıl için %4 diğer iki yılın ilk altı ayı için TÜFE+1, ikinci Altı

ayları için TÜFE oranında zamma imza attı.

İHANETE GEÇİT VERMEMEK İÇİN...

Peki, sendika bürokratları nasıl bu kadar rahatından ihanet sözleşmesine imza atabiliyorlar? Neden atamıyorlar ki? TİS sürecinden fabrikadaki işçilerin haberi bile olmuyor. TİS taslağını işçiler görmüyor. İmzalandığını bile ya patrone dan ya da internette öğreniyor. Yani baştan sona işçilerin iradesinin dışında bir süreç işletiliyor. Geçtiğimiz TİS sürecinde imzalanan sözleşmenin fabrikalarda panolara asılmasıyla birlikte işçilerin tepkisiyle karşılaşan Teksif, bu yıl bunu bile tercih etmeyerek işçilerin tepkisinden ne kadar korktuğunu göstermiş oldu.

Geçtiğimiz TİS sürecinde bir dizi fabrikadaki işçilerin basıncıyla göstermelik dahi olsa grev kararı alınmış, ancak bir çok fabrikada üretim devam etmişti. 2008'de kriz bahanesiyle yılda 2,5 maaşa düşürülen ikramiyelerin yeniden 4 maaş seviyesine çekildiği, bunun da kazanım olarak sunulduğu bir süreç işletilmişti. Ancak bu yıl böyle bir basıncı da hissetmeyen Teksif ihaneti çok daha rahat

gerçekleştirdi.

TİS sürecinde işyeri komitelerinin kurulması, sürecin başından sonuna kadar TİS taslağının işçilerin katılımıyla oluşturulması, bu süreçte eylem hazırlığının yapılması, masa başında çözümün değil üretimden gelen güçle hak alma mücadelesinin örülmesi önemliydi. Birkaç fabrika dışında bu yönlü adımlar ya atılmadı ya da bastırıldı. Örneğin İnci Plastik'te bu cendere kırılmaya çalışıldı.

İNCİ PLASTİK İŞÇİLERİ ÖNEMLİ BİR ADIM ATMIŞTI!

Gebze'de Öz İplik-İş'e üye olan İnci Plastik işçileri yıllardır TİS sürecinde yaşanan ihanet sözleşmelerine tepki göstererek inisiyatifini eline almaya çalıştı. Kendi taslaklarını hazırlayarak arkasında duran işçiler işten atılmaları, sendika bürokratlarıyla patronun işbirliğine karşı eylemler düzenleyerek hem taslaklarına hem de işçi arkadaşlarına sahip çıktılar. Hazırladıkları taslakları diğer fabrikalara da yaymak için diğer fabrika temsilcileriyle görüşmeler yapan, sendikaya baskı oluşturan işçiler anlamlı adımlar atmıştı. Ancak sendika bürokratlarının ilk yanıtı işyeri

temsilcisini görevden almak olurken, işçiler sendikandan kapısına dayanınca çözümlü öncü işçileri işten çıkarttırmakta bulmuşlardı. Tek bir fabrikaya sıkışsa da İnci Plastik direnişi önemli bir adım oldu. İnci Plastik işçilerinin bu adımını daha ileriye taşımak üretimden gelen gücün kullanılmasıyla, sonuç alıcı eylem biçimleriyle ve bu tutumu diğer işçi bölüklere taşımakla olanaktı. İnci Plastik işçilerinde bu güç vardı. Ancak devrimci önderlikte yaşanan boşluk bu adımların atılmamasına neden oldu. Ancak, Öz İplik İş'in halen ihanet sözleşmesini imzalayamamasının gerisinde bu direnişin ve üye işçilerdeki tepkinin olduğu açıktır.

GREİF DİRENİŞİ YOL GÖSTERİYOR!

İki yıl önce tabandan örgütlenerek, komitelerini kurarak DİSK-Tekstil'e üye olan Greif işçileri TİS sürecinde inisiyatifini ellerine almıştı. Gerçekleştirilen toplantılarla taslaklarını hazırlayan, ilk işten atma saldırısına karşı üretimi durdurarak gücünü gösteren, TİS'te uzlaşmazlık olunca fabrikalarını işgal eden işçiler %30 zamdan taşeronun kalkmasına, 4 ikramiye hakkından diğer bütün sosyal haklara kadar kölelik koşullarını parçalamak iddiasını somutlayacak bir güç yaratmışlardı.

Bugün TİS süreçlerindeki eksiklikleri gidermenin yolu Greif deneyiminden faydalanmak, sendikal bürokrasiyi aşmak ve taban örgütlülüklerini yaratmaktan, fabrika komitelerini kurmaktan geçmektedir. TİS süreci geride kalmış olabilir. Ancak bugünden önümüzdeki dönemi örmeye başlamalıyız.

İkramiye sözü tutulmayınca üretimi durdurdular

Sakarya'da bulunan ve kanalizasyon borusu üreten SUBOR fabrikasında genel müdürün ikramiye sözünü tutmamasına işçiler 8 Haziran'da iş bırakarak karşılık verdi.

Karapürçek İlçesi'nde kurulu fabri-

kada genel müdür işçilere ikramiye sözü verdi, ancak yerine getirmede. Bazı işçilere ikramiye verilmedi.

Genel müdürün sözünü tutmamasına işçiler tepki gösterirken, bir grup işçi de arkadaşlarını temsilen görüşmek

üzere genel müdürlüğe gitti. Görüşmeye giden işçiler genel müdürlükten kovuldukları gibi, sözcüler arasındaki iki işçi de işten atıldı.

İkramiye sözünün tutulmamasına ve arkadaşlarının işten atılmasına işçilerin yanıtı ise iş bırakma oldu. 200 işçinin iş bıraktığı fabrikada üretim tamamen durdu.

AVON'da direniş devam ediyor

DGD-Sen'e üye oldukları için işten atılan AVON işçilerinin başlattıkları direniş, dayanışmayla güçlenerek devam ediyor. AVON direnişçilerinin sesi farklı araçlarla da işçi ve emekçilere taşınıyor, sömürü düzenine karşı birlikte mücadele çağrısı yapılıyor.

AVON'da sendikalı oldukları için işten atılan işçilerin direnişi sürüyor.

Direnişin 11. günü olan **2 Haziran** günü direnişçi işçiler fabrikadaki işçilere seslenmeye devam etti. Direnişin "Atılan işçiler geri alınacak", "Taşeron Klüh gidecek", "Tüm işçiler kadrolu olacak", "Sendikamız tanınacak" talepleri ısrarla dile getirildi. İşçilere, birlik olmanın, hakları birlikte savunmanın ve sendikalı olmanın güç olduğunu belirten konuşmalar yapıldı.

AVON direnişçileri direnişlerinin 12. günü olan **3 Haziran**'da Kağıthane'de bulunan AVON Genel Merkezi'nin önünde eylem gerçekleştirdiler.

Saat 11.00 itibarıyla Genel Merkez önünde bekleyiş başlarken 13.00 sularında ise AVON Genel Merkezi'nde çalışanlar çıkmaya başladılar. Yöneticilerin çıkması ile birlikte AVON direnişçileri teşhir konuşmaları gerçekleştirdi.

Polis AVON direnişçilerini ve desteğe gelenleri gözaltına almakla tehdit ederek sözlü tacizde bulundu.

15.00'te meydana buluşan destek-

çiler AVON Genel Merkezi önüne geldi. Gerçekleştirilen açıklamada AVON direnişçileri işten atma ve direniş süreçlerini anlattı.

AVON direnişçileri açıklamada şu ifadeleri kullandı: "Buradan Avon Genel Merkezi önünde, içerideki yetkililere bir kez daha sesleniyoruz. İşçilerle ve sendikamızla masaya oturana kadar direnişimizi devam ettireceğiz. İkiyüzlü pazarlama stratejilerini bir tarafa bırakın, bizler ve ailelerimize daha iyi bir hayat sağlayacak taleplerimize kulak verin."

Eylem sonrası Beşiktaş Belediyesi'nde işten atılan ve haftalardır direnişte olan belediye işçileri ziyaret edilerek destek verildi.

Beşiktaş Belediyesi'ne yapılan ziyaretin ardından AVON yönetiminin beyaz yakalı çalışanlar için eğlence düzenleyeceği haberini alan direnişçiler, Ortaköy'deki eğlence mekanının önüne gittiler. Burada da konuşma ve açıklamalar yapan direnişçi AVON işçileri, yönetimin işçileri bölerek birlikte mücadele etmelerini engellemeye çalıştığını vurguladı. İşçilerin

alnteri üzerinden elde edilen zenginlikle bu eğlencelerin yapıldığını söyleyen direnişçi işçiler "Biri yer biri bakar, direniş ondan kopar" diye seslendiler.

4 Haziran günü de sabah saatlerinde direniş çadırının kurulmasının ardından işçilere seslenildi. AVON'daki taşeron şirket KLÜH'ün sorumlusu Elif Yeşim Aksoy depodan çıkarken işçiler yolu keserek protesto etti. Yüzünü kapatarak çıkan Elif Yeşim Aksoy'a işçilerin hesap soracağı, yüzünü kapatarak kaçamayacağı söylendi.

Kocaeli Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası da (TOMİS) AVON'da vardiya değişimi sırasında direniş ziyareti gerçekleştirdi. Karşılıklı atılan sloganların ardından AVON işçilerinin vardiya değişimi sırasında işçilere seslenişine devam etti.

Direnişin 17. günü olan **8 Haziran**'da da AVON işçileri taleplerini dile getirdiler. Vardiya giriş çıkışlarında işçilere sendikalı olma, birlik olma çağrısı yapan DGD-Sen çalışanları sendikalı olmanın yaratacağı sonuçları işçilere anlatan konuşmalar yaptılar.

Direnişçi işçilere içeriden destek

Hakları için direnişte olan Altherm işçileri fabrika önündeki direnişlerini sürdürüyorlar. İşçiler İstanbul Tuzla Organize Sanayi Bölgesi (İTOSB) içinde, taleplerinin yazılı olduğu dövizlerle yürüyüşler yapıyorlar.

Altherm işçileri, 6 Haziran sabahı da fabrika önünde buluştular. Sloganlarla bekleyişe başlayan direnişçi işçilere, içerideki işçiler de destek verdi. Fabrikada çalışan Altherm işçileri sabah direnişçi işçilerin yanına gelerek eylemlerini desteklediklerini söylediler.

Öte yandan, direnişçi işçiler, direnişi sadece kapı önünde beklemeyele sürdürmeyeceklerini, eylem programı açıklayacaklarını bildirdiler.

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) Kocaeli Şubesi de direnişteki işçileri ziyaret etti.

Belediye direnişi karalamaya çalışıyor

Avcılar Belediyesi'nde sendikalaşmaları için işten atılan temizlik işçilerinin direnişi sürüyor. İşçilerin süren direnişi karşısında Avcılar Belediyesi'nin saldırıları da devam ediyor.

Avcılar'da Ramazan ayı dolayısıyla açılan ve erzak satan ahşap dükkanların her birine Avcılar Belediyesi tarafından monte edilen panolarda işçilerin direnişini karalayan yazılar yer aldı. Ayrıca belediye aynı saldırıyı Avcılar'ın birçok noktasındaki billboardlarda astığı reklamlarla da sürdürüyor.

Tüm bu saldırılar direnişteki işçilerin öfkesini iyice arttırmış durumda. Görüştüğümüz işçiler tüm bunların sözün bittiği yer olduğunu, artık eyleme geçmek gerektiğini belirtiyorlar.

DEV TEKSTİL Haziran Ayı GMYK Sonuç Bildirgesi

Sendikamızın Haziran ayı GMYK toplantısı 5 Haziran Pazar günü Genel Merkez binamızda gerçekleştirildi. Önden belirlenen ve toplantıda eklenen gündemler ele alınarak değerlendirildi. Yapılan belirlemelere göre önümüzdeki döneme ilişkin bir çalışma planı çıkarıldı.

- İki toplantı arası yapılan çalışma bilgilerinin aktarılmasıyla başlayan GMYK toplantısı, sınıfa dönük saldırıların tartışılmasıyla sürdü.

Genel olarak halen savaş ve saldırı politikalarıyla baskılar sürdürülüyor, temel hak ve özgürlükler tırpanlanmaya çalışılıyor. Toplumun tümü üzerinde şiddet farklı biçimleriyle uygulanarak, kölelik derinleştiriliyor.

İŞKUR üzerinden uygulanan İşbaşı Eğitim Programı giderek tüm çalışma hayatına nüfuz edecek şekilde yaygınlaştırılıyor. Zorunlu Bireysel Emeklilik Sistemi ve kıdem tazminatında fon uygulamasına geçişle haklarımıza yönelik sistemli saldırılarla sömürü derinleştirilirken, esneklik ve güvencesizlik çalışma yaşamına tümüyle hakim kılınıyor. Ayrıca vergi dilimindeki adaletsizlik nedeniyle kesintilerdeki artış Eylül ayında başlayacak. Bu yıl Haziran ayı sonunda yasalaştırılması hedeflenen zorunlu BES'in uygulanmasıyla asgari ücrete yapılan zammın neredeyse tamamı geri alınmış olacak.

İş Mahkemeleri Kanun Tasarısı'yla da işçi sınıfına yeni bir saldırı hazırlanıyor. Tasarı yargılama süreçlerinin yeni sömürü, esneklik ve güvencesizlik yasalarına uyumlu hale getirilmesi anlamına geliyor. İş Mahkemeleri Kanun Tasarısı ile haklar tırpanlanmak, yargı içtihatları yok edilerek hukuksal mücadelenin önü kesilmek isteniyor.

- Yeni yasa tasarılarıyla elimizdeki hakların alınmaya devam edildiği bu tabloyu başta tekstil işçileri olmak üzere tüm işçilerin gündemine taşımaya önüne koyan sendikamız, bu çerçevede bildiri, anket, imza kampanyası gibi seslenme araçları belirleyerek, planlama gerçekleştirdi. Fabrika, sanayi bölgeleri, şehir merkezleri ve emekçi semtlerinde yaz dönemini kapsayan, işçi ve emekçileri saldırılara karşı birlik olmaya çağırmanın konu alacak disiplinli bir çalışmayı örme hedefini önüne koydu. Sendikamız işçi ve emekçileri söz, yetki ve karar mekanizmasıyla işçi demokrasisinin hakim olduğu taban örgütlülükleriyle birleşerek devrimci sınıf mücadelesini büyütme için birlik olmaya çağırıyor.

- Sendikamız GMYK'sı toplanmadan iki gün önce tekstil işkolunda örgütlü

işyerini kapsayan 24. Dönem Grup Toplu İş Sözleşmesi, TEKSİF (Türkiye Tekstil, Örne, Giyim ve Deri Sanayii İşçileri Sendikası) ile Türkiye Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası arasındaki anlaşmayla imzalandı. 1 Nisan 2016 tarihinden itibaren geçerli olacak 24. Dönem Grup Toplu Sözleşmesi bir önceki dönemde olduğu gibi 3 yıl için geçerli olacak. Ön süreci fabrikalara taşınmayan, işçilerin haberi dahi olmadan 3 Haziran'da imzalanan sözleşme; yeni bir ihanetin belgesi niteliğini taşımaktadır. İlerleyen günlerde diğer işçi sendikalarının da aynı sözleşmeye imza atacağı aşikardır.

Grup TİS'e dahil işyeri işçilerini bünyesinde bulunduran işçi sendikaları bu süreci tamamen işçilerden uzak tutarak yine kapalı kapılar ardındaki pazarlıklarla geçirmiştir.

Öz İplik-İş Sendikası, sözleşme taslağını kendileri hazırlayan ve aynı sendikaya üye farklı işyerindeki diğer işçi arkadaşlarıyla paylaşan İnci Plastik işçilerine karşı aldığı tutum ve patronla işbirliğine giderek, aslında kime hizmet ettiğini tes-cillemiştir.

DERİTEKS Sendikası ile Deri İşverenleri Sendikası arasında 2016-2019 Grup Toplu İş Sözleşmesi de yakın bir zamanda, uzlaşmazlık sonrası yapılan bir anlaşma ile sonuçlandı.

Sefalet ve sömürü koşullarının derinleşerek öfkeleri arttırdığı, tepkilerin yer yer dışa vurarak da kendini gösterdiği bu süreçte tekstil işkolunda kalan örgütlü işçi bölüğünün harekete geçmesi, sendikal bürokrasi ve patronların ortaklığıyla bilindik yöntemlerle engellenmiştir. Tekstil işçilerinin başkaldırısını örgütleyecek bir bakıştan yoksun olan geleneksel sendikalar, tekstil işçilerinin mücadele çıkışını örgütleyememekteler.

Grup TİS sürecindeki tutumunu ve müdahalesini ele alan sendikamız, yürüttüğü çalışmada hedeflenen düzeyi

gerçekleştiremediğini belirledi. Birçok müdahaleye konu olan işyerleri olsa da istenen derinleşme henüz yakalanamamıştır. İşyeri üzerinden yapılan görev paylaşımları tekrardan gözden geçirilerek, TİS sürecinin sonlanmasına rağmen ilginin sürdürülmesinin önemine dikkat çekildi.

- İşkolunun üretim yaptığı sektörü ele alan sendikamız, patron örgütlerinin (TİM, ÇSD, İHKİB vb...) açıklamalarına dikkat çekerek bir canlılık yaşandığını belirledi. Üretimde sürekli performans, mesai uygulamaları büyük bir sermaye birikimi yaratıyor ve patronlar pazar paylarını arttırmak için yurtiçi ve yurtdışında fuarlar düzenliyor. Yaptıkları eğlencelerle "başarılarını" kutlayan, ödüller dağıtan sermaye örgütleri, aynı zamanda devletten yeni teşvikler beklediklerini ifade ediyorlar. Sektördeki kazanç ve üretim kendi açıkladıkları rakamlarla ortadayken işçilere sürekli sefalet ve güvencesizlik dayatıyorlar.

Sendikamız önüne koyduğu çalışmaların içerisinde, servet ve sefalet arasındaki bu uçurumu işçi ve emekçilerin gündemine taşıyarak sömürü düzenine dur demeye çağırarak.

- Kastaş, İnci Plastik, Avcılar Belediyesi taşeron işçileri, Balçınlar ve Yeni Çeltek maden işçileri, AVON direnişi gibi son dönemde tekil olarak farklı sektörlerde direnişleri ele alan GMYK'mız dayanışmanın işçilerin birliği açısından önemine işaret etti. Her direnişin sonucu işçi sınıfının hanesine yazılmakta, tüm işçiler için yol gösterici olma özelliği taşımaktadır. Maddi ve manevi her türlü zorluğa karşı direnişlerle dayanışmayı örnek, her mücadeleye örgütünün davet gerektirmeyen bir sorumluluğudur.

- Yayınlar konusundaki durumunu gözden geçiren GMYK'mız, bu konudaki katkıların halen yeterli düzeyde ve süreklilikte seyretmediğini belirleyerek bir

tartışma yürüttü. İşçi sınıfının tümüne dönük saldırıların yanında tekstil işçilerinin yaşadığı sorunların daha kapsamlı işlenmesi için, gerekli derinleşme ve çalışma için adımların sıklaştırılması gerekmektedir. Tekstil işçilerine ulaşmak ve bu ağı genişletmek gerekmektedir. Bu başlık altında sendika bülteni ve kullanımı tartışılarak, yeni sayı için konu başlıkları belirlendi. Bültene katkıların 20 Haziran tarihine kadar ulaştırılması kararlaştırıldı.

- Son olarak 16-17 Temmuz'da ikincisini yapmayı planladığımız genel meclisin hazırlıkları gözden geçirilerek, ikinci gün tartışma başlıkları belirlendi. Son altı aylık çalışmaların gözden geçirilerek eksiklerin tartışılmasıyla başlayarak, genel olarak emeğin korunması mücadelesinin geliştirilmesi ekseninde ele alınacak başlıklarla önümüzdeki altı aylık planlama ortaya çıkarılacaktır. Tartışmaların daha verimli, isabetli yürütülmesi ve zamanın kullanımı açısından, son altı aylık çalışma raporu önden temsilciliklere iletilecektir. Genel meclisin sendikamızın her yönden birliği ve motivasyonu açısından etkisi Ocak 2016'da yapılan meclis toplantısıyla görülmüştür. Bu tablonun daha güçlenmesi için önden hazırlık süreci büyük önem taşımaktadır. Sunum konularının önden bir eğitime dönüştürülerek hazırlanması, katılımların bugünden gündeme alınması ve hazırlıkların sistemli olarak gözden geçirilmesi hedefimize ulaşmada rotamız olmalıdır.

GMYK'mız toplantıda aldığı kararlar neticesinde yaz dönemini sendikamızın eksikliklerini aşmada, özellikle kitle çalışmamızda yeni bir evreyi yakalamayı önüne koymuştur. Yapılacak tüm çalışmalarla, patronların yeni sömürü uygulamaları gündeme taşınacak, işçi ve emekçiler kölelik koşullarına karşı mücadeleyi büyütme, savaş, saldırganlıkla yaratılan baskı ve cendereyi parçalama-ya çağrılacaktır.

Başta sendikamızın güçleri ve tekstil işçileri olmak üzere işçi ve emekçileri, patronlar düzeninin çalışma ve yaşam alanlarında derinleştirmeye çalıştığı baskı, kölelik koşullarına karşı mücadeleyi büyütme çağırıyoruz.

**Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!
İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!**

**DEVİRİMCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ
SENDİKASI (DEV TEKSTİL)
GENİŞLETİLMİŞ MERKEZİ YÜRÜTME
KURULU**

Soyguna yasal düzenleme

Geçtiğimiz günlerde AKP'li vekillerin yoğun mesaisi sonucu, 'Elektrik Piyasası Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapan Kanun Teklifi' TBMM Genel Kurulu'nda sabah 06.32'de kabul edildi. Bu yasa için AKP'lilerin TBMM'yi 18 saat çalıştırdıklarını düşünürsek yasanın sermaye sınıfı açısından önemi daha iyi anlaşılır.

Kanun teklifinin, Elektrik Piyasası Kanunu'nda elektrikteki kayıp ve kaçaklarla ilgili kısmı, 36 milyon elektrik abonesini ilgilendirdiği için, daha çok tartışılmakta. "Teknik ve teknik olmayan kayıp kaçak bedeli" gerekçesiyle şirketlerin yaşadığı gelir kaybı emekçiye yüklenecek. Emekçinin faturasını ikiye çıkaracak bu konu çok önemli. Ancak bunun dışında değişiklik yapılan diğer "bazı" düzenlemelerle, sermayeyi ihya eden ancak işçi ve emekçiler için son derece tehlikeli yeni yasal düzenlemeler de kabul edildi.

Emekçinin faturasına yeni zamlar getirecek yasada özetle şunlar yer almaktadır:

*Kayıp-kaçak bedeli, sayaç okuma bedeli, perakende satış hizmet bedeli, iletim sistemi kullanım bedeli, dağıtım bedeli faturalarda yer alacak. Yine faturalarda hukuksuzca yer alan %2'lik TRT payı devam edecek. Yasadan önce emekçiler elektrik faturalarındaki kayıp kaçak bedeli üzerinden tahsil edilen TRT payını mahkemeye verebiliyor, mahkeme de iptal kararları veriyordu. Şimdi bu yol hukuken kaldırılmış odlu. Böylece TRT'ye emekçilerin cebinden yıllık 800 milyon lirayı aşkın para aktarılmaya devam edilecek. Özetle hukuksuz ek kesintilere yasal kılıf bulunarak, itiraz için yasal yol da kapatılarak, emekçinin faturası ikiye katlanmış olacak.

*Bu tutarlar Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK) ve dağıtım şirketleri tarafından serbestçe belirlenecek ve tüketiciye yansıtılacak.

* Vatandaşın yargıya başvurma hakkına kısıtlama getirilerek, kayıp-kaçak bedeli için değil, sadece tarifinin yüksekliği şikâyetiyle dava açılabilir. Bu yasa ile daha önce açılan davalar geçersiz sayılacak. Dava açılmayacağı için vatandaşlardan bugüne kadar "kayıp kaçak" adı altında alınan toplam 33 milyar lira da geri ödenmeyecek. 2006-2014 arasında kayıp-kaçak bedeli olarak toplanan 33 milyar lira, elektrik dağıtım şirketlerinin kasasında "resmen" kalacak.

*Yasa yürürlüğe girdikten sonra "yatırım harcamaları" abonelere "dağıtım tarifesi" adı altında yeni bir kalemlerle fa-

tura edilmeye başlanacak. Yani yeni ek zamlar kapıda.

Öte yandan elektrik üretimi, dağıtım, iletimi, ticareti alanında çalışan kamu kurumlarının bu faaliyetleri ihale Yasası kapsamı dışına çıkartılarak, doğrudan yandaş olana verilmesinin önü de açılmış olacak. Şimdiye kadar çeşitli yolsuzluklarla çözülen bu işler şimdi ise yasal zemine kavuşturulacak.

PATRONLARA KIYAK DİĞER "BAZI" KANUN DEĞİŞİKLİKLERİ NE GETİRMEKTEDİR?

- Nükleer tesis kurmak için Kıyı Kanunu'na istisna getirilerek, askeri bölgeler, zeytinlik alanlar ve sahil şeritlerine imar yetkisi verildi. Bu şekilde Akkuyu Nükleer Güç Santrali için de Rusya'nın beklediği düzenleme de yer almış oluyor.

-Çevre mevzuatına aykırı yapılaşmalarda belli şirketlere 2019 yılına kadar cezadan muafiyet getiriliyor.

-Enerji Bakanlığı acele kamulaştırma kararı alabilecek.

-Soma'da ve Ermenek'te yaşanan facianın nedeni olarak görülen 'bölünmüş maden' ruhsatına kolaylık getirildi. Farklı sektörlerde kömür üretilmesiyle, herhangi bir ruhsat bölgesinde sorun yaşansa bile diğer ruhsatlarda çalışma ve kömür üretimi devam edebilecek.

-TETAŞ tarafından tedarik amaçlı yapılacak elektrik enerjisi alımları ihalesiz yapılacak ve istediği fiyattan alım yapabilecek.

-Firmaların yurt çapında sahip olabileceği lisans sınırlaması kaldırılıyor. LPG dağıtıcı lisans iptalleri zorlaştırılıyor.

-Elektrik dağıtım bölgelerinin ihalesiz olarak belirlenmesi ile, tedarik amaçlı elektrik alımları ihalesiz yapılacak. Çevre mevzuatına aykırı olarak firmalara ceza muafiyeti getirildi.

SERMAYENİN FATURALARINI ÖDEMİYİ REDDET, SOKAĞA ÇIK!

Görüldüğü gibi tamamen sermaye sınıfının ihtiyaçlarına göre hazırlanmış,

uygulamada karşılına çıkan hukuki engelleri ortadan kaldıran bu yasa değişiklikleri ile emekçiler daha çok yoksulluğa itilirken, elektrik piyasasında var olan yolsuzluklara da hukuki kılıf bulunuyor, çevre sağlığını hiçe sayan kararların önü açılıyor. Sermayenin kualsız-keyfi talanının önü açılırken, emekçiler de yoksulluk girdabında sermayenin faturalarını ödemeye devam edecek.

İstedikleri, planladıkları budur. Ancak bunun önüne geçmek mümkündür. İşçi ve emekçiler bu faturayı ödemeyi reddetmeli, sokağa çıkarak tepkisini göstermelidir.

KAÇAK ELEKTRİĞİ EN ÇOK KİM KULLANIYOR?

Enerji Piyasası Kanunu ile ilgili değişikliklerle dağıtım şirketlerinin tahsil edemediği kaçak bedelinin tamamen emekçilere yüklenmesinin yasal zemini hazırlandı. Bunun üzerine tartışmalar kaçak elektriği kimin kullandığı üzerinde yoğunlaştı. Özellikle sosyal medya üzerinden yürütülen tartışmalarda ırkçı-milliyetçi argümanlarla Kürt illerinde kaçak elektrik kullanıldığına dair bilinçli çarpıtılmalar yapılmaktadır. Kürt emekçilerinin elektriği kaçak kullandığı algısı yaratılarak hem ırkçı ön yargılar körüklenmekte, hem de büyük resmin görülmesinin önüne geçilmektedir. Zira en büyük kaçak elektrik kullanımını sermayedarlar yapmaktadır. Bunun yasal kılıflarını teşvik adı altında bulan sermayedarların fabrikalarında kullandıkları elektrik miktarı tüm emekçilere fatura edilmektedir. Bu sürecin gerisinde de elektrik dağıtımının özelleştirilmesi yatmaktadır.

Örneğin elektrik dağıtım sisteminin özelleştirilmesiyle birlikte Organize Sanayi Bölgeleri de tüzel kişilikleri ile elektrik dağıtım lisansı alabilmekte, 2007'den itibaren de bu faaliyetlerini lisanslı yapabilmektedir. Bu şekilde Organize Sanayi Bölgeleri kendi bölgelerinde elektrik dağıtım şirketi sayılmaktadır. Bu nedenle emekçilerin faturalarında olan kayıp/ka-

çak bedeli, iletim bedeli, dağıtım bedeli, perakende hizmet bedeli vb. ödememektedirler.

Öte yandan dağıtım şirketi olmanın avantajlarını kullanacak olan OSB yönetimi, elektrik sisteminin ihtiyaçlarını öncelikli olarak kendileri tarafından belirleyecektir. OSB bünyesinde özerk davranan patronlar, kendi belirledikleri kararlarla davranma serbestliğine sahip olacaktır. Bunun uygulamadaki hali ise OSB'lerde kullanılan elektriğin denetime tabi olmadığıdır. Özetle patronlar yasal yoldan elektriği kaçak kullanmaktadır. İşçilerin emeklerinin sömürüldüğü OSB'lerde, bu yetmiyormuş gibi bir de fabrikalarda kullanılan elektrik faturaları da işçilere ödetilmektedir.

ELEKTRİĞİN ÖZELLEŞTİRİLMESİ KİME YARIYOR?

Sermaye sınıfının ihtiyaçları gözetilerek uygulanan neo-liberal politikaların bir gereği olarak IMF- Dünya Bankası'nın Türkiye'ye biçtiği görevlerden biri de elektrik dağıtım sistemlerinin özelleştirilmesiydi. Bu kapsamda 2004 yılında süreç başlatıldı, dağıtım bölgeleri yeniden belirlenerek, Türkiye 21 dağıtım bölgesine ayrıldı. AKP dönemlerinde bu süreç adım adım işletildi. Parça parça bu dağıtım işi, piyasalaştırılıp ihalelerle özel şirketlere satıldı. Geline yerde Türkiye'deki yaklaşık 36 milyon elektrik abonesi özel sektörden bu hizmeti satın almakta. Dağıtım özelleştirilince şirketlerin "yatırım" harcamaları vb. artması bahane edilerek elektrik faturaları da zamlanmaya başladı.

Kayıp-kaçak olarak tabir edilense, üretilen elektrik miktarından sayaçlarda görünen tüketilmiş toplam elektrik arasındaki fark olmaktadır. Kayıp-kaçak bedelleri elektrik faturalarına 2011 yılına kadar yansımıyordu. Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu'nun dağıtım bölgeleri için 2011-2015 dönemini içeren kayıp kaçak oranlarına hedef koymasıyla birlikte faturalara kayıp-kaçak bedelleri de eklenmeye başlandı.

Bu yeni düzenleme ile birlikte kayıp kaçak bedelini emekçiden kesmeye devam edecekler ve hangi oranda kesileceği de keyiflerine bırakılacağı için kar oranlarını daha da arttırmış olacaklar. Bunu ayrıca yasal dayanaklara sahip olarak gerçekleştirecekler. Sermaye karını büyütürken kabarık faturalar ise işçi ve emekçilerin sırtına yüklenmeye devam edecek.

CHP “emek”i harcayıp oy arttırma peşinde!

Ait olduğunuz düzenle birlikte yıkılacaksınız!

Sermaye düzeninin işçi ve emekçilere yönelik çok yönlü yıkım saldırıları sürüyor. Ekonomik, sosyal, siyasal olarak kuşatılan toplumsal yaşamda, burjuva partilerinin “iktidar nimetlerinden” yararlanma uğruna girdikleri “kayıkçı dövüşü” kitlelerin bilincini bulandıran önemli bir yerde duruyor. Gündelik yaşamın ayrınıtısında birbirleriyle kıyasıya yarışa girip, bir kaşık suda fırtınalar kopartan partiler, mesele işçi ve emekçilere yönelik saldırılara geldiğinde tam bir uyumla çalışıyor, en iyi ihtimalle göstermelik tartışmalarla süreci geçiştiriyorlar.

Sağ ya da sol görünümü bütün düzen partileri işçi ve emekçi düşmanıdır. Bu söylem soyut bir ifadeden çok yaşanan birçok somut gelişmeyle sabittir. Kitleleri yanıltmak ya da oy desteğini arttırmak için sarf edilen cümleler ne olursa olsun, tüm burjuva partilerinin, işçi ve emekçilerin sömürüsü üzerine kurulu bu sistemin ayakta kalabilmesi için çalışmak temel misyonlarıdır. Bu partilerin kendilerini ne olarak tanımladıklarının hiçbir önemi yoktur. Mesele burjuva sınıf çıkarları olduğunda hepsi de gerçek kimlikleriyle davranmakta, işçi ve emekçi düşmanı tutumlarını açıkça hayata geçirmektedirler.

AKP hükümeti, işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarını tüm pervasızlığıyla devreye sokuyor. Üstelik bu saldırıların hepsini “emekçilerin çıkarına” propagandası ile hayata geçiriyor. Burjuva partilerinin “ana muhalefeti” CHP ise her fırsatta dile getirdiği “işçi ve emekçi hakları” vurgusunu şu sıralar yine ön sıralara almaya hazırlanıyor.

Patronlar sınıfının çıkarları ekseninde gündeme getirilen saldırı yasaları ile kölece çalışma ve yaşam koşulları egemen hale getirilirken, emekçilerin üç kuruş maaşlarından kesilenlerle oluşturulan devlet bütçesi patronlara “teşvik” adı altında yağmaya açılırken, akan sudan testilerini dolduranlardan (AKP’li, MHP’li ya da CHP’li hiç fark etmez) emekçiler çıkarına bir adım atması beklenemez.

CHP’nin asıl misyonu ne söylediğinde değil, “taşeronluk karşıtı” açıklamalarına rağmen tüm CHP’li belediyelerde bulunan taşeron işçiler gerçeğinde yatıyor. İşçi haklarından, emekten bahseden ve şu sıralar Emek Bürosu kurma tartışmaları yapan CHP’nin, başında bulunduğu belediyelerde işten atmalar, hak gaspları, sendikal örgütlülüğe tahammülsüzlük güncelliğiyle yaşanan gelişmelerdir. Yakın zamanda Beşiktaş Belediyesi, Bakırköy Belediyesi, şu sıralar ise Avcılar

Sorunun kaynağı olanlar, elbette çözüm sunamazlar. Yarattıkları sahte umutlarla oy devşirmek, işçi ve emekçileri cellatlarından cellat beğenmeye mecbur bırakmak, düzenin sahte kutuplaşmaları içinde boğmak ve mücadeleden alıkoymak hedefi asıl niyetleri olarak ortaya çıkıyor.

Belediyesi temizlik işçileri sendikaya üye oldukları için işten atılmış ve belediye önünde direnişlerini sürdürüyorlar. CHP’li Avcılar Belediyesi ise işçilerin taleplerini karşılamak şöyle dursun, kara propaganda ile direnişe karşı temsil ettiği sınıfın kimliğiyle yaklaşıyor. Bunlar son dönemde yaşanan sadece birkaç örnek.

Parlamentoda kölelik yasaları sessiz sedasız geçerken, emekçi hakları aklına gelmeyen CHP şu sıralar çalışma yaşamının kötüleştiği vurgusuyla birlikte “Emek Bürosu” kurma çalışmalarını hızlandırdığını duyuruyor. Birgün Gazetesi’nin CHP Genel Başkan Yardımcısı Veli Ağbaba ile yaptığı röportaj geçtiğimiz günlerde yayınlandı. Röportajın gündemini CHP’nin Mayıs ayında duyurduğu “Emek Bürosu” oluşturuyor ve yapılmak istenilenler özetleniyor. Çalışma yaşamının kötüleştiğinden, işçilerin örgütsüzlüğe mahkum edildiğinden dem vurulan röportajda, CHP’nin işçilerin örgütlenmesi için üzerine düşeni yapacağı ifade ediliyor. STK’ların, sendikaların güçlendirilmesi gerektiği belirtiliyor. Ağbaba’nın CHP adına sarfettiği “emek” yanlısı açıklamalar ve planlamalar, “Mücadelemiz açısından emek mücadelesi başat bir rol oynayacak ve bu alanı aktif biçimde kullanacağız” vurgusu taşıyor.

Bir burjuva partisi olarak CHP’nin bu

kadar vurgulu olarak emek mücadelesinden bahsetmesi, geçmişteki tüm icraatlarına rağmen “iyi niyetli” değerlendirilebilir. Ama röportaj aynı zamanda bu konudaki merakları da hiç beklemeden gideren bir içerik taşıyor: “Sol partiler zayıf diye konuşup duruyoruz. Aslında zayıflayan tek başına sol partiler değil. Sola hayat veren damarların zayıflamış olduğunu görmeliyiz. Sendikalar, dernekler, vakıflar güçlü olmalı. O yapılar güçlü olursa ancak sol partiler de güçlü olur. 1977 yılında DİSK’in üye sayısına bakın şimdiki sayısına bakın. Bu örgütler güçlü hale gelebilirse toplamda Türkiye’de sol güçlenmeye başlar. AKP yüzde 49 oy alıyor ve çok güçlü deniyor. Aslında bu doğru değil. Güçlü olan o partinin kendisi değil. Temsilcisi olduğu siyasi yapı güçlü. Bu siyasetin ENSAR’ı TÜRGEV’i, SETA’sı, sendikaları güçlü. Basını, sermayesi, STK’si güçlü.”

CHP’nin emek mücadelesi vurgusunun içeriği, yukarıda bizzat kendi ağızlarından aktardıkları gibi, seçimlerde oy desteğini arttırmak eksenli pragmatik bir içerik taşıırken, örnek aldığı AKP’nin yaptığı ve “moda olduğu” üzere, işçi örgütlerini arka bahçesi haline getirme hedefine dayanıyor. Uzun erimli bakıldığında ise işçi ve emekçilerin biriken öfkesini ve mücadele potansiyelini düzen içi kanal-

lara hapsedme, CHP’nin de varlık kaynağı olan bu sistemi ayakta tutma isteğidir. İşçi ve emekçilerin çalışma ve yaşam koşulları CHP’nin zerre kadar umurunda değildir. Ya da işçi sınıfının örgütsüzlüğü onlar açısından ancak ait oldukları burjuva sınıfının bekası ölçüsünde gündemlerindedir.

CHP “emek mücadelesi” propagandası ile işçi ve emekçilerin temel sorunlarıyla değil, hangi partiye oy verecekleriyle ilgileniyor. Bunu da açıkça söylemekte bir beis görmüyorlar. Zira sorunun kaynağı olanlar, elbette çözüm sunamazlar. Yarattıkları sahte umutlarla oy devşirmek, işçi ve emekçileri cellatlarından cellat beğenmeye mecbur bırakmak, düzenin sahte kutuplaşmaları içinde boğmak ve mücadeleden alıkoymak hedefi asıl niyetleri olarak ortaya çıkıyor.

Burjuva partilerinin kimisi sağ gösterip, kimisi sol gösterip vuruyor, sömürü düzeni ise işçi kanyla beslenmeye devam ediyor. İnsanca çalışma ve yaşam koşulları CHP’nin de içinde bulunduğu bu sistemi ortadan kaldırma mücadelesiyle olanaklı olabilir. İşçi sınıfı kendisi için örgütlenmeli, hakları ve geleceği için kavgaya atılmalıdır.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne dair - 2

İşçi sınıfının onuru, burjuvazinin kâbusu: 15-16 Haziran

Z. Kaya

1960-1970 arasında özellikle DİSK'in kuruluşu ve beraberinde işçi eylemlerinin politik bir muhteva kazanarak işgal vs. eylem biçimleri ile burjuvazinin ayakları altındaki toprağı sarsması sonucu işçi hareketine dönük saldırıların da dozajı arttırıldı. Ortaliğa salınan faşist çetelerin, grev kırıcıların, devletin polislerinin ve jandarmasının yeterli olmadığı yerde sahneye daha kapsamlı saldırılar kondu.

274 ve 275 sayılı kanunlarda yapılmak istenen değişiklik, işte bu sebeple salt kendi başına DİSK'i hedef alarak onu kapatmaya dönük değildi. Toplamda işçi sınıfının burjuva ideolojisinden ve hegemonyasından sıyrılarak bağımsız örgütlenmesinin önüne geçmek adına DİSK'te somutlanan, ancak işçi sınıfını hedef alan topyekün bir saldırı idi. Zira 15-16 Haziran Direnişi'ne DİSK üyesi işçilerden ziyade Türk-İş üyesi işçilerin de katılmış olması, işçi sınıfının saldırının kapsamını göstererek direnişe geçtiğini göstermektedir.

274 VE 275 SAYILI YASALARDA YAPILMASI PLANLANAN DEĞİŞİKLİKLERE İLK TEPKİLER

Söz konusu yasalarda yapılacak değişiklik öncesinde toplumun çeşitli katmanlarından aydınlar, hukukçular, öğretim üyeleri, yabancı sendikalar, milletvekilleri taslağa karşı çeşitli ya-

sal uyarılarda bulundular. Fiilen DİSK'i kapatmayı amaçlayan, tüm sendikaları Türk-İş himayesine sokan, grev ve toplu sözleşme hakkını budayan değişikliklerin anayasaya aykırı olduğu tezi, tüm yasal uyarıların ana teması olarak işlendi. Ancak taslak mecliste ve senatoda yıldırım hızıyla onaylandı.

DİSK bürokratları ve TİP yasal başvurularından medet umar ve CHP'nin peşinden koşarken, fabrikalarda kurulan "anayasal direniş komiteleri" çalışmalarına başlamış idi. 274 sayılı kanunda yapılması önerilen değişikliklerin CHP'li senatörlerce verilen sözlere rağmen onaylanmış olmasının arkasından, tabanın yaptığı basınç ile toplantılar düzenleyen DİSK yönetimi direnişe geçeceklerini "ilan" etti.

Bir dizi toplantının ardından 14 Haziran 1970 günü Merter sitesindeki Lastik-İş binasında DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri ile işyerleri temsilcilerinin bir araya geldiği yaklaşık 600-700 işçinin toplandığı toplantı, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne giden yoldaki son

274 ve 275 sayılı kanunlarda yapılmak istenen değişiklik, kendi başına DİSK'i hedef alarak onu kapatmaya dönük değildi. İşçi sınıfının bağımsız örgütlenmesinin önüne geçmek adına DİSK'te somutlanan, ancak işçi sınıfını hedef alan topyekün bir saldırı idi.

durak oldu. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin ardından sendika binasının polislerce basıldığı sırada sendika binasında bulunan toplantının ses kayıtlarında yer alan ifadeler işçilerin saldırıya ve kendi sınıfsal duruşlarına nasıl baktığını da belgelemektedir. Her ne kadar davanın seyri düşünüldüğünde işçiler yasal olarak ses kayıtlarındaki ifadeleri delil olarak kabul etmeseler de burada birkaç alıntıya yer vereceğiz.

"...Benim evimde bekleyen iki yaşındaki çocuğum, 'baba sen şimdi gittiğin yerden bana ne getiriyorsun' diye soracaktır. Ben de 'evladım, ben şimdi bir şey getirmeyeceğim, sana ileride işçi olduğun zaman daha büyük haklar getireceğim' diye söyleyeceğim." (Gislavet Lastik Fabrikası baş temsilcisi)

"Bugün alacağımız savaşın kararı bizden sonra gelecek işçi sınıfını yaşatmamız için yapacağımız bir savaştır. Arkadaşlar, biz Türk Demir Döküm olarak bu savaşa her zaman hazırız." (Türk Döküm adına bir işçi)

"Ben bin beş yüz işçinin çalıştığı Türk

Demir Döküm fabrikası işçilerinin temsilcisiyim. ... Biz fikrimizi kararımızı kendimiz vermeliyiz. Ne genel başkan, ne genel başkan vekili, devrimci sendikalar tabandan idare edildiği için kararı tabandan veriliyor. Burada kardeşlerim kararı bizler vermeliyiz. Bizler demir döküm işçileri olarak karar verdik ant içtik. ... Bizim namusumuz gibi korumak istediğimiz sendikaları kapatmak isteyenler kapatabilirler, ama bizim kafamızdaki bilgileri asla kapatamayacaklar."

Merter sitesinde konuşan işçiler ait oldukları sınıfa dönük bu saldırıya karşı kanlarının son damlasına kadar savaşacaklarını ilan eden konuşmalar yapmanın yanı sıra ertesi günden (15 Haziran) itibaren şalterleri indirerek yürüyüşe geçme, yürüyüş sırasında gözaltına alınan işçileri gerekirse karakol, valilik basma gibi eylemler de içinde olmak üzere geri alma, toplu ulaşımdan ücretsiz olarak yararlanma, eyleme aileleri de katma gibi kararlar aldılar.

15 HAZİRAN 1970

İlk gün, alınan karar doğrultusunda direnişe geçildi. Yürüyüşlere toplamda 70 bin işçi katıldı. İstanbul, Gebze ve Kocaeli'de gerçekleşen yürüyüşlerde işçiler "Anayasaya aykırı kanun çıkaranlar işçi düşmanıdır!", "Anayasa ve sendika özgürlüğünü alanlara derslerini vereceğiz!", "Kanunlar geri alınincaya kadar

direneceğiz!" şiarlı pankartlar taşıdılar. Topkapı yönüne yürüyüşe geçen işçiler polisle karşılaşınca ve iki işçi gözaltına alınınca işçiler Eyüp polis karakolu önünde protesto gösterisi düzenledi ve iki işçiyi geri alarak yürüyüşlerine devam ettiler.

15 Haziran 1970'te direnişe 113 işyerinden işçiler katıldı. Çoğunlukla DİSK'e bağlı sendikalara üye işçilerin yanı sıra Türk-İş üyesi işçiler de direnişin ilk gününde yer aldılar. Türk-İş'te örgütlü EAS, Mutlu, Koruma-Tarım İlaçları, Chrysler ve Cibali Tekel Kutu fabrikaları direnişe geçtiler.

16 HAZİRAN 1970

İkinci gün yürüyüşlerin kapsamı daha da genişledi. Yürüyüşe 150 bine yakın işçi katıldı. İstanbul'da yürüyüşe geçen işçilerin birleşmesini ve şehir merkezine ulaşmasını engellemek için köprüler açıldı, yürüyüş kollarının önü polis ve asker barikatları ile kesildi. Ancak tüm önlemlere karşın işçiler çatışarak barikatları aştı ve yürüyüşe devam etti. Gebze'de bulunan işyerlerindeki işçiler ise 10 bin kişilik bir yürüyüş kolu oluşturarak Ankara Asfaltı üzerinde yürüyüşe geçtiler. İzmit'te ise barikatları aşarak ilerleyen yürüyüş, gözaltına alınan işçiler geri alınarak devam etti. Burada işçilerin pankartlarında "Savaş başladı!", "Bütün kininiz işçilere mi?", "Yaşasın işçi sınıfı!", "Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok!", "Tüm gericiler ve faşizm kahrolsun!" yazıyordu.

16 Haziran 1970'te barikatlarda yaşanan çatışmalarda üç işçi katledildi, onlarca işçi ağır yararlandı. İlk günden farklı olarak ikinci gün direnişe çoğunlukla Türk-İş üyesi işçiler de katıldı. Direniş tüm görkemi ile devam ederken DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler, radyodan

yaptığı konuşmayla direnişin bitirilmesini isteyerek, direnişin militan karakterini karaladı ve üç işçiyi katleden orduyu "gözbebeğimiz şerefli Türk ordusu" ilan etti.

Direnişin sonrasında dava tutanaklarında ihanetlerini belgeleyen dönemin DİSK Genel sekreteri Kemal Sülker: "Girişilen tahripkâr eylemle bir ilgimiz olmadığını İşçileri Bakanı'na söyledik. Ve kesinlikle de bu tahripkâr olayları tasvip etmediğimizi bildirdik. Ayrıca da işçilere de radyoda bir uyarma yaparak kötü cereyanlara alet olmamalarını istedik" diye anlatacağı.

16 Haziran 1970 gecesi sıkıyönetim ilan edildi. İşçiler, 17 Haziran günü fabrikaları askeri birliklerce çevrili olarak iş başı yaptı. Ancak iş yavaşlatma, durdurma gibi eylemlerle direnişlerini sürdürdüler.

BURJUVAZİNİN KORKULU KÂBUSU; BOLŞEVİK İHTİLAL PROVASI

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi işçi sınıfı açısından "yaşamsal" olduğu kadar burjuvazi için de bir o kadar "hayati" bir muhtevaya sahiptir. Dönemin burjuva kalemşorlarının kalemlerinden dökülen satırlar burjuvazinin bu büyük direnişten ne denli korktuğunu ve işçi sınıfına ne denli kin bilettiğini göstermesi açısından ibret vericidir. "Kanlı Bolşevik ihtilal provası" naralarından "kurtarıcı" sıkıyönetim idaresinin eteklerini öpmeye varan

şarlatanlıklara dek uzanan bu ibret verici belgelerden birkaç alıntı paylaşacağız.

15-16 Haziran, işçi sınıfı açısından "yaşamsal" olduğu kadar burjuvazi için de bir o kadar "hayati" bir muhtevaya sahiptir. Burjuva kalemşorlarının kalemlerinden dökülen satırlar burjuvazinin bu direnişten ne denli korktuğunu göstermesi açısından ibret vericidir.

"Solcu DİSK'in tahrik ettiği işçiler ayaklanmış kendilerinden olmayanları da sürükleyerek bir ihtilal denemesi yapmışlardır.... Yapılan tecavüzlerin, tahriklerin ise haddi, hesabı yoktur. Kaç milyon çalışma saati kaybedilmiştir? Bunun zararı ne kadar tutmuştur? O gün felce uğrayan iktisadi hayatımız için bu saldırganlığın zararı ne kadar olmuştur? Bunun hesabı yoktur! İstanbul'dan Babiali'ye hücum edilmiştir. Çapulcular devleti zapt etmek istemişlerdir. Yıllardan beri böyle bir günü bekleyenlerin bu rejimi yıkmak için bir «muvakkat hükümet kurmak» istemediklerini iddia edebilir misiniz? Onun için bütün gönlümle; «sıkıyönetim idaresini, onun başında bulunan Birinci Ordu kumandanımız Orgeneral Sayın Kemal Atalay, hoş geldiniz, başımızda yeriniz var. Allah yardımcınız olsun!» diyorum." (Sedat Ağralı, Son Havadis Gazetesi, 18.06.1970)

"Hala geçen 16 Haziran Salı gününün tesiri altındayım... Kim bu menfi eller... Bir anda ortalığı yakıp yıkan, memleket millet huzurunu kaçıran lanetlenmiş kimseler? ... Bu vahim hadiselerde suçlu malum Moskova ve onun memleketimizde beşinci kolu vazifesini gören kimseler. Ama sadece bunlar mı? Ankaralı en tüccar ve sanayicilerimizden Sayın Vehbi Koç ve Isparta'nın muteber kimselerinden olan Sayın Şevket Demirel diğer fab-

rika veya şirketlerinin isimlerini bilmediğim için sizlere hitap ediyorum:

"Hiç şüphem yok ki, işçilerimizin ücretlerini, yemeklerini, hatta doktor ve ilaç paralarını eksiksiz ve yüksünmeden veriyorsunuzdur. Lakin işçilerimizin manevi cephesini hiç düşündünüz mü? Onlar yalnız sizin işçileriniz değil, manevi evlatlarınız. Sizin fabrikalar dâhil, ben eminim ki hiçbir fabrikada mescit yok. Cuma namazı için kırdaki bayırdaki fabrikadan işçi Cumaya nereye gider? İşçilerimize vaaz dinletmek lazım değil mi? Mescit yok da konferans salonu mu var? Birkaç ayda bir muhterem Şule Yüksel Şenler'in ve muhterem Zeynep Müntena Polat'ın konferanslarını dinletmek hiç aklınıza gelmedi mi?... Ya beyler, başta Komünizmle Mücadele Derneği, basın, yani sağ basın, işçi kardeşlerimizle kafi derecede alakadar oluyor musunuz? Kâfi derecede değil, hiç alakadar olmuyorsunuz. Mesela bu kadar ağır bir tepkiye vesile olan kanunu açıklayan, anlatan bir yazı çıkmış mıdır gazetelerimizde? İtiraf edeyim ki benim böyle bir kanundan haberim bile yoktu. ... Yazık yazık fabrikalar muhiti- ni tamamiyle boş bırakmışız, şeytanlar top oynuyor içinde." (Münevver Ayaşlı, Babialide Sabah Gazetesi, 25.06.1970)

Burjuvazinin sözcüleri direnişi karalamaya ve sıkıyönetime sadakatlerini bildirmeye devam ederken burjuvazi sendikal bürokrasinin ihanetini arkasına alarak büyük işçi kıyımlarına ve tutuklama saldırılarına girişti.

(Devam edecek...)

Kaynakça:

- İşçi Sınıfı Sendikalar ve 15-16 Haziran, Turgan Arınır-Sırrı Öztürk, Sorun Yayınları
- Sosyalizm ve Toplumsal Mücadeleler Ansiklopedisi - Cilt 7

15-16 Haziran'dan Metal Fırtınası'na kadın işçiler!

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin 46. yıldönümüne yaklaşıyor. Türkiye'de kapitalizmin gelişimiyle birlikte sınıfsal ayrımlar netleşti ve sınıflar mücadelesinde de gelişim devam etti. Bir yandan burjuvazi servetine servet katarken diğer yandan işçi sınıfı kölelik içinde yeni arayışlar içine girdi. Bu kutuplaşma ve sınıf hareketinin gelişmesiyle birlikte Türkiye'de bir dizi önemli işçi eylemleri yaşandı. Sungurlar, Alpagutlar, Paşabahçeler, Derbyler, Gamaklar ve 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi bunlardan bazıları. İşçi sınıfının tarihine altın harflerle yazılan, sınıf hareketinin fiili-meşru-militan mücadelesi ile kazanabileceğini ortaya koyan ve belli açılardan da kimisi hala da aşılamayan örneklerdir.

15-16 HAZİRAN'A GİDEN YOL

1961 Aralık'ında yüz binlerin katıldığı Saraçhane Mitingi gerçekleşti. 1963 yılında ise Kavel Kablo direnişiyle grev hakkı kazanıldı. Bereç, Zonguldak ve Paşabahçe aynı dönem içerisinde gerçekleşen eylemlerdi.

Türkiye işçi sınıfı için ayrı bir yerde duran Paşabahçe grevi, Türk-İş bürokratlarına ve ihanetine vurulan darbe oldu. Türk-İş'in ihanetçi ve devlet sendikacılığına karşı sınıf içerisinde ayrı bir sendikal eğilimin doğmasına vesile oldu. Bu eylemler 1967 yılında DİSK'in kurulmasını sağladı. Ardından yaşanan Derby direnişiyle birlikte işgal eylemi, 1968-70 yıllarında işçi sınıfının yeni eylem biçimi oldu.

1968-70 yılları içerisinde Türkiye işçi sınıfının eylemlilikleri doruğuna ulaştı. Sermaye devletinin işçi hareketinin gitgide artması ve eylem biçimlerinin fiili grev ve işgal biçimleri almasından duyduğu korku ile birlikte dönemin hükümeti olan Adalet Partisi, DİSK'in kapatılması için yasa hazırladı. Burjuvazi umduğunun aksine işçi sınıfı tarihinde adı çokça anılacak olan bir direnişin fitilini ateşledi.

Kendiliğinden başlayan bu eylemlere,

15-16 Haziran'da İstanbul-İzmit hattında bulunan 168 fabrikadan 150 bin işçi katıldı. İlk gün DİSK'e bağlı işçiler, ikinci gün ise Türk-İş'e bağlı işçilerin katılımı ile direniş daha da büyüdü. İşçilerin karşısında sermayenin hizmetine koşan polis ve asker durmadı. Yaşanan çatışmalarda 3 işçi yaşamını yitirdi. Ardından devlet sıkıyönetim ilan etmek durumunda kaldı. İşçilerin bu eylemiyle DİSK'in kapatılmasının önüne geçildi.

KADINLAR MÜCADELEDE EN ÖN SAFTA

Bu büyük direnişin ön saflarında kadın işçiler de yerini aldı. Saraçhane Mitingi'nde de, Paşabahçe direnişinde de, Derby işgalinde de, Kavel Kablo direnişin de ve en nihayetinde şanlı 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nde de kadınlar yine en ön saflarda idi.

Dönem itibarıyla çeşitli sektörlerde çalışan kadın işçi sayısına bakıldığında, toplam çalışanlar içerisinde kadın işçi oranı; 1955'te % 25,14, 1960'ta % 13,94, 1965'te % 22,19'dur.

1957 Ücret Anketi'nin sonuçlarına göre, tütün, mensucat ve gıda alanında

ücretli çalışan kadın oranının toplam ücretli çalışan kadınlara oranı % 92,61'dir. İlerleyen yıllarda farklı sektörlerde de kadınlar çalışmaya başlamıştır.

Tarım dışı alanlara yönelen kadınlar açısından yüksek teknik bilgi ve beceri gerektirmeyen, tekstil ve gıda sektörleri bu dönemde de kadın işgücünün en yoğun olduğu istihdam alanlarıdır.

Bu veriler bizlere gösteriyor ki, o dönem çalışan kadın işçi sayısı ve toplumsal mücadele göz önüne alındığında yaşanan grev ve direnişlere katılan kadın işçi oranı hiç de azımsanmayacak bir düzeydedir.

İŞÇİ EŞLERİ VE DAYANIŞMA!

Dönemin direnişlerine sadece kadın işçiler değil aynı zamanda direnişçi işçilerin eşleri ve aileleri de her türlü desteği vermiştir. Hem 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nde hem de diğer direnişlerde işçi ailelerinden destek eksik olmadı. Bunun en iyi örneği ise 1963 yılında gerçekleşen Kavel Kablo işçilerinin greviydi. 2 Mart'ta işverenin kablo yüklü kamyonları fabrika dışına çıkarmasını, direnişçilerin eşleri barikat kurarak engellemeye

çalıştılar. Ancak polis kadınlara saldırdı ve birçoğunu yaralayarak dağıttı.

Bunun yanında Kavel Kablo greviyle direnişine sadece eşleri değil aynı zamanda İstinye halkı, otobüs şoförleri, hatta kimi polisler de destek veriyordu. Aynı zamanda Vehbi Koç'a ait General Electric fabrikasından işçiler para topladılar, Demir Döküm işçileri ise sakal bırakma eylemleri ile destek oldular.

YENİ GREİF İŞGALLERİ, YENİ METAL FIRTINALARI

Bugün ise 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nden Metal Fırtınası'na mücadele devam ediyor. Saraçhane Mitingi'nden Paşabahçe direnişine, Kavel Kablo greviden 15-16 Haziran'a nasıl kadın işçiler ve işçi aileleri ön safta yer tutmuşsa, Metal Fırtınası'nda da benzer örnekleri gördük. Metal Fırtınası'nda kadın işçiler ön saflarda sınıf kardeşleriyle beraber mücadele verdiler. Aynı zamanda direnişçi işçilerin aileleri ve eşleri de bu direnişe çeşitli biçimlerde destek oldular.

Yeni patlamalara gebe olan Türkiye işçi sınıfının kadın işçileri dün olduğu gibi bugün de direniş alanlarında yer almaya devam edecektir. Türkiye işçi sınıfı, sermayenin saldırılarına geçmişten bugüne öğrenerek yeni eylemlilikleriyle cevap vermektedir. Unutulmamalıdır ki, işçi sınıfı öğrene öğrene, biriktire biriktire gelmektedir. Dün Kaveller'den, Sungurlar'dan, Derbyler'den, Paşabahçeler'den, 15-16 Haziranlar'dan öğrendiklerimizin üzerine bugün Greif İşgali'nin ve Metal Fırtınası'nın deneyimlerini ekliyoruz.

İŞÇİ-EMEKÇİ KADIN KOMİSYONLARI

İEKK AVON direnişini fabrikalara taşıdı

İşçi-Emekçi Kadın Komisyonları, AVON direnişinin sesini duyurmak için hazırladığı bildiriye 2 ve 3 Haziran günü Gebze'de fabrika ve servis noktalarında işçilere ulaştırdı.

"AVON Kozmetik'te direnen işçilere omuz ver!" ve "Kastaş'tan AVON'a çifte sömürüye karşı direniş büyüyor! Tacize, mobbinge, sömürüye karşı ses ver!"

başlıklı yazıların olduğu bildiride AVON ve Kastaş işçilerinin talepleri öne çıkarıldı. Kadınların çifte sömürüsüne karşı AVON ve Kastaş'ta yürütülen mücadelenin yolundan yürümeye çağırın bildiride, AVON direnişçisi Eylem Görgü'nün kısa bir röportajı da yer aldı.

2 Haziran sabahı Gebze OSB'de çoğunlukla kadın işçilerin çalıştığı metal

fabrikasına dağıtım yapıldı. Akşam da TAYSAD OSB'de bulunan ve ağırlıklı kadın işçilerin çalıştığı metal ve plastik fabrikalarının çıkışlarına dağıtımlar gerçekleşti. Dağıtım sırasında AVON'daki süreç ve kendi fabrikalarındaki sorunlarla ilgili sohbetler edildi.

Ertesi sabah servis güzergahında "Sendikalaştıkları ve taşeron çalışmaya karşı oldukları için işten atılan AVON işçilerinin direnişinin 12. günü. Dayanışmaya!" çağrısıyla bildiriler dağıtıldı.

15-16 Haziran Direnişi'nin yıldönümü öncesi işçiler buluştu

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin yıldönümü yaklaşırken çeşitli yerlerde işçiler buluşarak etkinlikler yaptılar.

İstanbul **Sancaktepe**'de bir araya gelen çeşitli işkollarından işçiler, "15-16 Haziran ruhuyla mücadeleye, örgütlenmeye!" şiarıyla piknik düzenledi. 5 Haziran'da gerçekleşen pikniğe başta metal, tekstil, petro-kimya, gıda olmak üzere birçok işkolundan işçi katıldı.

Piknik sabah kolektif şekilde hazırlanan kahvaltı ile başladı. Kahvaltı sonrasında işçiler bir araya gelerek fabrikalarında yaşadıkları sorunlar üzerine sohbet etti. Sohbette belli somut planlamalar gerçekleştirildi. Hakları için direnişte olan Altherm işçileri kendi süreçlerinden bahsetti ve bundan sonrası için neler yapılabileceği üzerine tartışmalar yürütü. Bu konuda geçmiş deneyimleri olan işçiler tartışmaya katkıda bulundu. Direnişin güçlendirilmesi için somut öneriler sunuldu. Ayrıca geçtiğimiz günlerde Sancaktepe Emek Mahallesi'nde bulunan Tuğ Çelik'ten atılan işçiler sorunlarından bahsederek yapılabilecekler üzerine konuştu. Toplantıda son olarak sınıfın geçmiş deneyimlerinden yola çıkılarak birlik olmaktan başka çaresi olmadığı vurgulandı ve 15-16 Haziran Direnişi'nin işçilere yol göstermeye devam ettiği vurgulandı.

Toplantı sonrasında ortak spor etkinlikleri yapıldı ve oyunlar oynandı, ardından yemek molası verildi. Yemek sonrası tekrar bir araya gelen işçiler son dönemde sınıfa dönük saldırılar üzerine konuşmalar gerçekleştirdi. Kiralık işçilik, bireysel emeklilik ve kıdem tazminatının fona devredilmesi gibi saldırıların gündemleştirildiği sohbette işçiler son olarak sektörel birliklerin önemi üzerine konuştu ve direnmenin, mücadele etmenin tek kurtuluş olduğu vurgulandı.

Aynı gün İşçilerin Birliği Derneği **Adana** Temsilciliği'nde "Hakkını yedirme" başlıklı söyleşi yapıldı.

Söyleşide, DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliği tarafından hazırlanan sunum gerçekleştirildi.

Kiralık işçi büroları, İş Mahkemeleri Kanunu, Kıdem Tazminatı Fonu ve Bireysel Emeklilik Sistemi ile işçinin hangi haklarının elden gittiği hakkında yapılan sunumda 15-16 Haziran İşçi Direnişi'nin dersleri ışığında nasıl mücadele edilmesi gerektiği üzerine konuşuldu. Kavel, 15-16 Haziran ve Greif direnişleri ile metal fırtınaya değinildi. Devamında güncel planda Kastaş, AVON ve maden işçilerinin gerçekleştirdikleri direnişler ile Fransa'da, Belçika'da süren grevler de sunumda işlendi.

Sunumdan sonra yapılan söyleşide işçi sınıfının sorunlara karşı birleşmesi ve mücadele etmesi gerektiği vurgulandı. Çukurova bölgesindeki işçiler olarak düzenli bir araya gelinip, işçilerin birliği için çaba gösterilmesi gerektiği belirtildi.

Kartal Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu da farklı sektörlerde çalışan işçi ve emekçilerle bir araya gelerek tartıştı.

Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde bir araya gelinerek ortak bir sofraya hazırlandı. Hep birlikte kahvaltı edildikten sonra dünya işçi hareketi tarihini kısaca anlatan, 15-16 Haziran'ı, Greif fabrika işgalini içeren Türkiye sınıf hareketi tarihinden işçi direnişleri kesitlerinin yer aldığı sinevizyon izlendi. Ardından ayrıca 15-16 Haziran'ı anlatan kısa bir gösterim yapıldı.

İlgiyle izlenen gösterim sonrasında 15-16 Haziran Direnişi'nin ön günlerinde aynı zamanda kölelik yasalarının birbiri ardına hayata geçirildiği bu süreçte yan yana gelmenin önemine dikkat çeken bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada dönemin Adalet Partisi ve CHP'nin el ele meclisten geçirmeye çalıştığı sendika hakkını engelleyen yasaya karşı işçilerin üretimi durdurarak İstanbul'un her bir köşesinden sokaklara dökülüp yasanın önüne geçtiği hatırlatıldı.

İşçi cinayetlerinden kadın cinayetlerine, çocuk katliamlarından Kürt illerinde yaşanan savaşa, üniversitelerde liselerde öğrencilere, gençlere yönelik gerçekleştirilen saldırılara kadar düzenin çivisinin çıktığı ve her alanı sömürü cehennemine çevirdiği dile getirildi.

Konuşmada, bu saldırıların karşısında mücadelenin dinmediği Kastaş'ın, AVON işçilerinin direniş simgeleri olduğu belirtildi. Yeni Çeltek, Zonguldak Kilimli'de maden işçilerinin açlık grevlerinde hakları için mücadele ettikleri vurgusu yapıldı. Zulmün, baskı ve köleliğin karşısında da her zaman direnenlerin olacağı söylendi.

Konuşmanın ardından 15-16 Haziran'ı önceleyen işçi direnişleri ve 15-16 Haziran'ın tarihçesi aktarıldı. Dönemin Türkiye İşçi Partisi'nin ve Milli Demokratik Devrim çizgisinin işçi ve emekçilerin önünde bir engele dönüştüğü belirtildi.

Söz alan bir başka konuşmacı Greif Direnişi'nin bu anlamda önemli bir örnek olduğunu, oradan çıkarılması gereken dersler olduğunu vurguladı. Son süreçte işçilerin ellerinde hiçbir hak kırıntısının dahi kalmadığı hatırlatılarak, bunun sonucu olarak ortaya çıkacak hoşnutsuzluğun daha örgütlü bir şekilde işlenmesi üzerine konuşuldu. Yeni direnişlere hazırlanmanın önemi üzerinde duruldu. Son süreçte gittikçe tırmandırılan kirli savaşa, kadın ve çocukların yaşadığı çok yönlü baskı, şiddet ve istismara, mezhepsel-ulusal baskı ve asimilasyona karşı tek gerçek çözümün işçi sınıfının devrimleştirilmesi olduğu belirtildi.

Söyleşiyi açan konuşmaların sonrasında ücretlerini alamadıkları için direnişe çıkan adliye işçileri kendi süreçlerini aktardı. İşçiler eksikliklerinin ve hatalarının tam da bu noktalarda olduğunu söylediler ve direnişlerine dair aktarımlarda bulundular.

Metal, tekstil, inşaat, hizmet, tersane olmak üzere farklı sektörlerden gelen işçilerle gerçekleştirilen söyleşi, güncel konular üzerinden tartışmalar gerçekleştirilerek ve direnen AVON işçilerine ziyaret planlamaları yapılarak sonlandırıldı.

"15-16 Haziran'dan Metal Fırtına'ya işçiler tartışıyor!"

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin 46., Metal Fırtına'nın ise 1. yılı geride kalıyor.

Sermayedarların istekleri doğrultusunda dönemin hükümeti tarafından DİSK'in kapatılmasına karşı işçi sınıfı tarihine altın harflerle yazılan iki günlük destansı bir direnişe imza atıldı. Fırtına-şehitler mücadelesi anlayışıyla sokaklara dökülen işçiler haklarını söke söke almanın nasıl olacağını gösterdi.

Bugün ise ihanetçi Türk Metal çete-

sini yıllardır sırtında taşıyan metal işçisi 'Artık yeter!' diyerek yumruğunu masaya vurdu. Metal işçileri, "İşgal, grev, direniş" bakışı ile fiili-meşru mücadeleyle kavga sahnesine çıkmalı bir yıl oldu.

Metal İşçileri Birliği (MİB), bu iki direnişi ortaya çıkartan etkenlerin ve deneyimleri ile birlikte bugün işçi sınıfının kazanılmış haklarını yok eden kölelik yasalarının art arda geçirilmesine karşı mücadele yolunun tartışılacağı etkinlik düzenliyor.

Kocaeli'de düzenlenen etkinlik **19 Haziran Pazar** günü, saat **13.00**'te **SES Kocaeli Şubesi**'nde gerçekleşecek.

"15-16 Haziran'dan Metal Fırtına'ya işçiler tartışıyor / İşgal, grev, direniş!" şiarlı etkinliğe Akademisyen Yüksel Akkaya, Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası temsilcisi ve MİB temsilcisi katılacak.

19 Haziran'deki etkinlik programında sinevizyon gösterimi ve serbest kürsü de yer alıyor.

Suriye'de savaştan çıkış arayışları ve farklı hesaplar

E. Bahri

Altıncı yılına giren Suriye'deki yıkıcı savaşı sona erdirmeye girişimleri halen Türkiye, Suudi Arabistan, Katar üçlüsü tarafından baltalanıyor. Finans, silah ve tetikçi tedarik ederek cihatçı katil çeteleri ayakta tutan bu rejimler, bölge halklarını etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalama suçunu işlemeye de devam ediyorlar. IŞİD'e destek, PYD ile ilişkiler gibi konularda anlaşmazlığa düşseler de, savaşı körükleme konusunda efendileri ABD ile ortaklaşıyorlar.

Ortaçağ artığı zihniyetlerini Suriye halklarına dayatmayı başaramayan bu ultra gerici rejimler, iflas eden politikalarının sonuçlarıyla yüzleşmeye başladılar. Önümüzdeki süreçte ise daha sarsıcı gelişmelerle karşı karşıya kalmaları da kaçınılmazdır.

"KIRMIZI ÇİZGİLER" BİR KEZ DAHA BERHAVA OLUYOR

PYD/YPG önderliğindeki Demokratik Suriye Güçleri'nin (DSG) Azez-Cerablus hattına girişlerini "kırmızı çizgilerin ihlali" kabul edeceğini ilan eden Türk devleti, bir kez daha ettiği büyük lafların altında kaldı. Bölgeyi kontrol eden IŞİD'e kalkan olan dinci gerici AKP iktidarı, ABD desteğindeki DSG güçlerinin saldırıya geçmesiyle ağız değiştirmeye başladı. Afrika diktatörlerini ziyaret eden kaçak sarayın despotu, DSG güçlerinin çoğunluğunun Araplardan oluştuğunu iddia ederek, IŞİD'in üslerinden biri olan Menbiç'i hedef alan saldırıya itiraz etmeyeceği mesajını verdi.

Suriye'de "olağan" hayatın yeniden inşası yazık ki, zaman alacaktır. Yine de yıkıcı savaşın bitirilmesinden sonra hayatın olağan akışına dönmesi uzun sürmez ve ancak o zaman emekçiler sınıf eksenli mücadeleye yeniden yoğunlaşmanın koşullarına kavuşabilecekler.

Bu mesajla Washington'daki efendilerine yaranmaya çalışan AKP şefi, emperyalist efendileri için içinde olunca tükürdüğünü yalamak zorunda kaldı. IŞİD çetesinin bölgeden kaçışının başladığına dair haberler, ABD desteğindeki DSG'nin Azez-Cerablus hattını IŞİD'den temizlemeye kararlı olduğuna işaret ediyor. Görünen o ki kabadayı havalarda ilan edilen "kırmızı çizgi"ler bir kez daha berhava oluyor.

ABD ROJAVA'DA YOĞUNLAŞIYOR

Geçen günlerde ABD destekli DSG

güçlerinin IŞİD'in merkez üssü Rakka'ya saldırı başlatacağı ilan edildi, ancak gelişmeler farklı yönde seyretti. Azez-Cerablus hattındaki Menbiç üzerine yürüyen DSG, Kobanê-Afrin hattını birleştirecek süreci ABD desteğiyle başlattı.

Savaş uçaklarının desteğinin yanı sıra 500'ü aşkın askeri danışmanın da çatışma alanında bulunması, ABD'nin Rojava'ya odaklanmaya başladığına işaret ediyor. Kırmızı çizgileri unutan Tayyip Erdoğan'ın ağız değiştirmesi de buna işaret ediyor. Cihatçı çetelerden umduğunu bulamayan ABD, belli ki DSG'yi süreçte etkili olmanın dayanağı haline getirmeye çalışıyor.

İNGİLİZ EMPERYALİZMİ DE SAHAYA İNDİ

Suriye'yi hedef alan yıkıcı savaşın suç ortaklarından biri olan İngiltere, savaş karşıtı toplumsal muhalefetten dolayı çatışmalara fiilen katılmıyordu. Geçen hafta Ürdün sınırından Suriye'ye giren İngiliz askerleri, fiilen savaşa dahil oldular. IŞİD'le çatışan "ılımlı" çeteleri destekleyen İngiltere, bu tetikçilere dayanarak Suriye üzerinde söz sahibi olmaya çalışıyor.

ABD gibi İngiltere de Suriye'ye girişini "IŞİD'e karşı savaş"la izah ediyor. Oysa IŞİD vebasının yayılmasının sorumlularından olan İngiliz emperyalizminin derdi başka. İngiliz askerlerinin Suriye'ye

girmesinin özünde IŞİD'le bir ilgisi yok. Esas neden, bu kadim sömürgeci gücün yayılmacı emellerinin peşinde koşmasıdır.

RUSYA'DAN "İLİMLİ CİHAHÇILAR" A; SAFİNIZI BELİRLEYİN!

İran rejimi ve Lübnan Hizbullah'ı desteğiyle Halep'e saldırı başlatan Suriye ordusu, yaşanan şiddetli çatışmalara rağmen kısa sürede kayda değer bir ilerleme sağlamayı başardı. Halep'i cihatçılardan temizleme hareketi devam ederken Rusya'nın "çatışmasızlık" önerisi gündeme geldi. Esad yönetimi çok istekli görünmese de öneriyi kabul etti. Çatışmaların durması şimdilik cihatçıları rahatlattı, ancak aynı zamanda saflarını net bir şekilde belirleme zorunluluğuyla da karşı karşıya bıraktı.

Türkiye-Suudi Arabistan ikilisi ile Katar emiri tarafından desteklenen cihatçılar ya hem siyasi hem coğrafi olarak El Nusra çetesinden uzaklaşacaklar ya da resmen terörist muamelesi görecekler. Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov'un, "yeterince süre tanıdık, saflarınızı belirleyin" uyarısı, özellikle AKP iktidarı-El Suud ikilisini rahatsız etti. Zira bu ikili her yola başvurarak savaştan çıkış yolu arayışlarını baltalıyor. "İlimli" olduklarını iddia ettikleri çeteler artık ortalığı bulandırmayacaklar. Zira ya çatışmasızlık kurallarına uymak ya da El Nusra ile aynı muameleyi kabul etmek zorunda kalacaklar.

Gerçekte bu çetelerin ne IŞİD'den ne El Nusra'dan bir farkları var. Hem şeriatçı/mezhepçiler hem gerçekleştirdikleri vahşi katliamlarla sayısız savaş suçu işlediler/işliyorlar. Çetelerin tercihi doğal olarak Ankara-Riyad hattından gelecek

talimatlara bakıyor. Yine de bu çağrının çete saflarında bazı kopuşlara yol açması mümkündür.

ESAD YÖNETİMİ: "ÜLKENİN BÜTÜN KENTLERİNİ KURTARACAĞIZ!"

Halep saldırısı şimdilik durdurulsa da Suriye ordusu ile müttefikleri birçok cep hede savaşı sürdürüyor. Şam ve Halep kırsallarında bazı kasaba ve köylerin kontrolünü ele geçiren Suriye ordusu, IŞİD'in merkezi Rakka'yı kurtarma hareketi de başlattı. Kısa sürede kente yaklaşan ordu güçleri, kenti IŞİD'den kurtarmaya kararlı olduklarını ifade ediyorlar.

İrak'ın Felluce kenti ile Azez-Cerablus hatlarında sıkışmaya başlayan IŞİD çetesinin Rakka'dan vazgeçmesi kolay olmasa da, Suriye ordusu ile müttefikleri karşısında uzun süre dayanması da olası görünmüyor. Rakka'ya yürüyüş devam ederken, Halep'i kurtarma hareketi de gündeme gelecektir.

HALK SAVAŞ YORGUNU

Ekonomik, sosyal, siyasal, ruhsal ve diğer açılardan ağır bedeller ödeyen Suriye halkları savaş yorgunu durumuna düşürüldü. Bu koşullarda cihatçı çetelerin cirit atmadığı, savaşın her gün ortalığı yakıp yıkmadığı bir ülkeye duyulan özlem çok büyüktür.

Farklı güçlerin çıkarlarının çatıştığı bir arenaya çevrilen Suriye'de "olağan" hayatın yeniden inşası yazık ki, belli bir zaman alacaktır. Yine de yıkıcı savaşın bitirilmesinden sonra hayatın olağan akışına dönmesi uzun sürmez ve ancak o zaman emekçiler sınıf eksenli mücadeleye yeniden yoğunlaşmanın koşullarına kavuşabilecekler.

Ermeni Soykırımı ve emperyalist pragmatizm

Alman parlamentosu Ermeni soykırımını kabul eden yasayı 2 Haziran'da onayladı. Bu bir ilk değil, zira dünyada bunu onaylayan onlarca parlamento mevcut. Lakin iki ülke arasındaki ilişkiler göz önüne alındığında, Almanya'nın bunu siyasi bir manevra olarak kullandığı aşikar. Özellikle de Türkiye ve Avrupa Birliği'nin fiili lideri Almanya arasında mülteciler ve vizesiz geçiş üzerinden yapılan görüşmelerin tıkanıp anda bu gelişmenin yaşanması hiç şüphesiz tesadüf değil.

1915 yılına baktığımızda dünyanın o ana dek görmediği büyük bir savaşın tam ortasında olduğunu görürüz. Nüfuzlarını korumak isteyen eski emperyalistlerle, yanlarına Osmanlı'yı da alan yeni emperyalistler sömürgelerin paylaşımı üzerinden ölesiye savaşa tutuşurlar. Osmanlı'nın o zamanki toplumsal durumunu incelediğimizde ticaret ve sanayide mutlak bir gayrimüslim egemenliğini görürüz. Müslümanlar ise bürokrasiye hakimdir.

Devrin emperyalistleri İngiltere ve Fransa, Osmanlı'yı ekonomik yönden sömürgeleştirmekte gayrimüslim burjuvaziyi ustalıklı kullanırlar. Gayrimüslim burjuvaziyi kendi vatandaşlıklarına alırlar, böylece onları Osmanlı kanunlarından muaf tutarlar ve kendi sahip oldukları kapitülasyonlardan onların da faydalanmasını sağlarlar. Müslüman tüccarlar ise sancaklar arasında ticaret yaparken bile iç vergilerle mükelleftir. Bu adaletsizlik pek tabii varlıklı Müslümanlar'ın devrin yeni mesleği tüccarlık ya da fabrikatörlük yerine geleneksel ağalık ya da bürokratik kurumunu tercih etmelerine yol açar. Emperyalistlerin ve ortakları gayrimüslim burjuvazinin Osmanlı üzerindeki ekonomik kuşatması gittikçe daralır. Düyun-u Umumiye'nin varlığı ile Osmanlı'nın egemenlik hakkı hepten kısıtlanır.

Bu dönemde Ermeniler ile Müslümanlar arasında kendiliğinden olan bir anlaşmazlığın varlığından söz etmek çok zordur. İlişkiler elbet kusursuz değildir, ancak örneğin yüz-iki yüz yıl öncesine göre pek farklı da değildir. İhtilal hazırlığındaki İttihatçılar, Ermeni devrimci örgütlerine işbirliği teklif ederler. İstekleri 1907 yılında Taşnaklar tarafından kabul edilir. Yeni boy veren Türk burjuvazisini temsil eden İttihat ve Terakki Cemiyeti (İTC); 1876 Anayasası'nın tekrar yürürlüğe sokulmasını, meşrutiyet rejiminin kurulmasını ve sanayiye teşvik edici kanunlar konulmasını savunmakta-

dır. Taşnaklar ise, İttihatçıların yukarıda bahsedilen değerlerini benimsemekle birlikte Ermeniler'in ulusal hakları ve bağımsızlığı için mücadele ediyordu. Böylece sıkı bir ittifak kurulmuş olunur. Doğu Anadolu'da vergi isyanları birlikte yönlendirilir, ortak propaganda yapılır. 1908 Devrimi'nin ardından da Ermeni vekiller İttihatçıların listesinden Meclis-i Mebusan'a seçilirler. Mecliste gerici muhalefete karşı birlikte mücadele verilir. Yani ne iki topluluk ya da siyasi kuruluş arasında bir düşmanlık vardır, ne de İttihatçılar doğuştan ırkçı ya da şoven-dirler.

Önceleri Osmanlı bir politika izleyen ve azınlıkların haklarına nispeten saygılı olan İttihat ve Terakki Cemiyeti, zamanla saflarını dolduran Türkçüler ile bu niteliğini kaybeder, Türkçüleşir. Bunda tek etken de bu değildir tabii. Balkanların kaybedilmesi ve Almanya ile kurulan ittifak da aynı ölçüde belirleyicidir. Böylece İTC'de ideolojik bir dönüşüm yaşanır. 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başlamasının ardından Taşnaklar'ın Osmanlı ve Rusya arasında tarafsızlığını ilan etmesi, İttihatçılar ile aralarındaki köprülerin atılmasına sebebiyet verir. Alman İmparatorluğu ise, İngilizler'in ve Fransızlar'ın ekonomik ortaklığını yapan Ermeniler'e karşı toplum mühendisliği

planları yapar. Tehcirin asıl fikir babası Goltz, von Sanders gibi Alman pašalarıdır.

İttihatçılar tarafından soykırımı gerekçelendirmeye yönelik temel argüman Ermeniler'in düşman ile işbirliği yaptığı ve yaşananın vatan savunması olduğudur. Her ne yaşanırsa yaşansın, bir ulusun bundan sorumlu tutulamayacağı barizdir. Kaldı ki soykırım esnasında Osmanlı ordusunda askerlik yapan birçok Ermeni de bulunmaktadır. Bir başka savunma argümanı ise, karşılıklı çatışmanın olduğudur. Bunu kanıtlayan belge yoktur. Ermeniler'in canlarını ve mallarını korumak dışında bir sebeple silahlandıkları ve isyan ettikleri doğru değildir. Soykırım neticesinde terk edilen Ermeni mal ve mülkü yerli halk tarafından müsadere edilmiş, böylece sahip olunan sermaye modern Türk burjuvazisinin oluşumunda önemli bir katkı sunmuştur.

Peki Türk sermaye devleti soykırımı neden kabul etmiyor? İş özü dilemekle bitmeyeceği için muhtemelen. Bir buçuk milyon kişi ve onların mülkünden bahsediliyor. Bunun büyük bir meblağ edeceği açıktır. Yine de devlet için asıl korkutucu olan Ermenistan'ın tazminat olarak toprak istemesidir. Peki emperyalistler neden kabul ediyor? Ermeni halkını çok sevdikleri için, soykırımında hiçbir payları olmadığı için, ya da kendileri asla böyle

bir şey yapmadıkları için değil elbette. Holokostu, Haçlı Seferlerini, bağnaz din savaşlarını, faşizmi, ırkçılığı ve sömürgeleştirilmiş topraklar üzerinde öldürülen ve hala öldürülmekte olan belki de yüz milyonlarca insanı biliyoruz. Etik olmakta bir ölçüt olarak kabul edilemezler. Onlar için bu yalnızca siyasi bir manevradır. Türk sermaye devletine karşı kullanılacak bir kozdur. Hele ki vizesiz geçiş görüşmelerinin tıkanıp anda, apar topar meclise sunulan ve iki fire dışında her sermaye partisinin hararetli desteğiyle kabul edilmesi; bunu açıklar.

Hep söyledik, hep de söylemeye devam edeceğiz; halklar arasındaki düşmanlığın kaynağı emperyalist sömürü düzenidir. Halklar arasındaki düşmanlık fitilini ateşlemedikçe kendi saltanatlarının pek uzun olmayacağını bilirler. Ve yıllar sonra bundan siyasi olarak faydalanmasını da bilirler. Çünkü siyaset arenası onlarıdır ve işçi sınıfı yumruğunu masaya vurmadıkça onların olmaya devam edecektir. İşçi sınıfı emperyalistler adına ve uğruna savaşmayı reddettiği an, bin yıllardır süren savaş ve talan düzeni de son bulacaktır. İnsanlığın altın çağı, o zaman başlayacaktır.

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Essen'de İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Festivali

İki ayı aşkın bir süredir yürütülen devrimci emek ve çalışmanın ürünü olan, İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Festivali, 4 Haziran tarihinde Almanya'nın Essen kentinde başarıyla gerçekleştirildi.

Festival kısa bir açılış konuşmasının arkasından bütün dünyada devrim, sosyalizm ve özgürlük mücadelesinde şehit düşen devrimciler anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından sahne, üç kuşağın birlikte sergiledikleri Yunan Halk Dansları grubuna bırakıldı.

Sonrasında yazar, şair, müzisyen, anarşist 74 yaşındaki Alman sanatçı Kemancı Klaus coşkulu ve özgün yorumuyla etkinliğe renk kattı.

Kürdistan'dan gelen HDP Mardin Milletvekili Ali Alatan da festivalde konuşma yaptı. Alatan konuşmasında faşist Türk sermaye devletinin Kürdistan'da barbarca sürdürdüğü katliamların canlı bir tanığı olarak dinleyicileri hayli etkileyen bir konuşma yaptı. Birlikte mücadele edilmesi gerektiğini vurgulayan Alatan, ancak bu yolla halkların kurtuluşunun mümkün olacağını belirtti.

Program, Metal İşçileri Birliği (MİB) temsilcisinin Almanya'daki sınıf kardeşlerine yönelik olarak yaptığı konuşma ile devam etti. Temsilci konuşmasına Türkiye işçi sınıfı ve onun ileri müfrezesi

olan metal işçilerinin selamlarını ileterek başladı ve direniş sürecine, onun örgütlenmesine ilişkin bilgiler verdi. Sınıf devrimcilerinin döneme ve sınıf hareketine ilişkin değerlendirmeleri ile konuşmasına devam eden MİB temsilcisi, devrimci bir sınıf hareketi yaratılması ihtiyacına vurgu yaptı.

MİB temsilcisinin ardından, Anadolu'nun her bölgesinden ve farklı dillerde ezgileri dillendiren Yedi Ses Yedi Hikaye grubu programını sundu. Devamında Afrika Ritim Grubu da etkinliğe büyük bir renk kattı. S. Castro'nun politik rap sunumuna katılımcıların da eşlik etmesiyle büyük bir koro oluştu.

Devamında ise Mikail Aslan ve Cemil Koçgiri'nin Kürtçe ve Zazaca yaptığı dinleti büyük bir beğeni ile izlendi.

Grubun ardından İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği (BİR-KAR) temsilcisi konuşmasına tarihsel bir dönem değerlendirmesi yaparak başladı, buna bağlı olarak kapitalist sistemi saran kriz ve bunalımlara bunlara karşı halk isyanları ve dünyayı sarsan proletarya eksenli direnişlere vurgu yaptı. Avrupa'daki mücadeleleri hatırlattıktan sonra Türkiye'de işçi sınıfının direnişlerine, Greif Direnişi ve onun sınıf hareketine katmış olduğu paha biçilmez deneyim ve düzeye değin-

di. Onu takip eden Metal Fırtınası'nın ise sürece ilişkin sınıf cephesinde yepyeni bir dönemin habercisi olduğunun altını çizdi.

BİR-KAR temsilcisi, konuşmasının devamında Kürt halkının onurlu direnişine ve faşist Türk sermaye devletinin tarihin tanık olduğu en alçakça yöntemlerine başvurarak bir imha savaşı sürdürdüğüne ama buna rağmen direnişi kıramadığına değindi. Kapitalizmin bu bunalımlar dönemine, proletarya önderliğinde dünya halklarının mutlaka devrimlerle cevap vereceğini, bunun bir iyi niyet olmadığını, aksine sınıflar mücadelesinin bütün bir deneyimleri tarafından doğrulandığını belirterek bütün uluslardan işçi ve emekçilerin mücadeleyi birlikte büyütmesi çağrısıyla konuşmasını bitirdi.

Festival programı Bandista'nın dinletisi ile sonlanmasına rağmen, programa dahil olmayan ama festivale dayanışmak için gelen İranlı bir müzik grubunun Farsça, Azerice ve Kürtçe seslendirdiği ezgiler eşliğinde çekilen halaylarla festival son buldu.

Festivalde Almanyalı, Yunanistanlı, Kürdistanlı, İranlı, Türkiyeli ve Tamliler'den devrimci örgütler stand açtılar.

“Sanat ve kültür yok olmaz”

Kemancı Klaus ile sanata dair kısa bir söyleşi...

- Sevgili Klaus, toplum sizi kemancı, anarşist, direnişçi, orkestra yöneticisi, ezen sınıfın korkulu rüyası olarak tanıyor. Klaus kendisini ve sanat anlayışını nasıl tanıtır veya tanıtmak ister?

- Evet, ben de kendimi Kemancı Klaus olarak tanımlarım. Beni onurlandıran bir isim. Devlet makamlarına, polise ve iş dünyasına karşı ayakta durabildiğim için halk bana bu ismi verdi. Çok güzel bir isim ve bu ismi sonuna kadar taşımak istiyorum.

- Alternatif sanat ve kültürün büyük bir yozlaşma yaşadığı ve üretmediği bir dünyayı yaşıyoruz. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

- Yozlaşmanın yaşandığı tartışmasız. Ama şöyle diyelim; sanat ve kültür yok olmaz. Mümkün de değil. Bazen değişikliğe uğrar, bazen ise bir süreliğine yerel olarak kaybolur. Ama, sanat ve kültür insani ihtiyaçtır. Ekmek ve su gibi gerekir insana.

- Alternatif sanat ve kültürel üretimle sokak ve sosyal mücadeleler arasındaki ilişkiyi nasıl tanımlarsınız?

- Evet, bu ilişki çoğu sanatçılar için bir sorun. Benim için asla değil. Profesyonel olarak sanatla uğraşanlar, politikayla alaka kurmak istemiyorlar. Sanatı soyut olarak görüyorlar. Ben de ilk başlarda böyle yaptım. Ama, daha sonra halkın bir parçası olmak istedim ve parçası olarak da kalmak istedim. Dolayısıyla, yaptığım müzik, yazıp bestelediğim eserler soyut değil. Diğer taraftan ise, yazdığım şiirler belki mükemmel dizeler değil, kemancı da belki mükemmel çalmıyorum. Ama, bu bağlantıda benim için esas olan vermek istediğim mesajdır. Politikadan, toplumdaki ve sosyal bağlantılardan kopuk sanat icra edenlere, kendilerine şunu sormalarını tavsiye ederim: Yeminizi nereden alıyorsunuz?

Dünyadan işçi, emekçi ve gençlik eylemleri

POLONYA'DA ANTI DEMOKRATİK YASALARA PROTOSTOLAR BÜYÜYOR

Polonya'da binlerce kişi 27 yıl aradan sonra Polonya hükümetinin anti-demokratik politikalarını protesto etti. Birçok kentte düzenlenen gösterilere on binlerce kişi katıldı. Sadece Varşova'daki gösterilerde 50 bin kişi sokağa çıktı.

Hükümetin anti demokratik politikaları basın özgürlüğünü kısıtlamaya, Anayasa Mahkemesi'nin etkisini azaltmaya, medya ve emekçi kitlelerin izlenmesine yönelik düzenlemeleri içeriyor. Polonya'da yeni çıkarılan medya yasalarıyla devlet radyo ve televizyonu yeni bir ulusal medya komisyonuna bağlandı.

HIRVATİSTAN'DA GÖSTERİLER

Hrvatistan'da binlerce kişi gerici hükümetin eğitim politikalarını protesto ederek sokağa çıktı. Ülkenin irili ufaklı birçok kentinde gösteriler düzenlendi. Başkent Zagreb'deki yürüyüşe 15 bin kişi katıldı.

Göstericiler '500 uzman'ın çalışmalarının hükümet tarafından yasaklanması protestosunu ediyorlar.

KAZAKİSTAN'DA ARAZİ YASASINDA DEĞİŞİKLİK PROTOSTO EDİLİYOR

Kazakistan hükümetinin tarım arazilerini satışa çıkarması ve kiralama süresini yükseltmesi kararına karşı protestolar sürüyor. 21 Mayıs tarihinden beri başta eski başkent Alma-Ata olmak üzere birçok kentte gösteri yasağına rağmen sokağa çıkan halk polislerin sert müdahalesi ile karşılaşılıyor. Şimdiye değin gösterilere katılan binin üzerinde gösterici tutuklandı.

Hükümet Temmuz ayından itibaren tarım arazilerinin açık artırma ile satılacağını, yabancılara kiralanılan arazilerin kira süresinin ise 10 yıldan 25 yıla çıkarılacağını açıklamıştı.

İTALYAN İŞÇİLERDEN FRANSIZ İŞÇİLER İLE DAYANIŞMA

İtalyan işçiler geçtiğimiz hafta sonu (4 Haziran) başta Mailand, Roma ve Neapel olmak üzere birçok kentte Fransa işçi ve emekçilerinin direnişi ile dayanışma eylemleri düzenlediler.

PAPUA YENİ GİNE'DE ÖĞRENCİ PROTOSTOLARI

Papua Yeni Gine'de hükümet ve yozlaşmış siyasi sisteme karşı, özellikle öğrencilerin protesto gösterileri hız kesme-

den sürüyor. Yolsuzluk iddiaları ve kötü yönetim karşısında 2 Mayıs'ta başlatılan boykota katılan öğrenciler Başbakan Peter O'Neill'e istifa çağrısı yaptılar. Parlamentoda başbakan aleyhine gen-soru oylaması yapıldığı esnada dışarıda toplanan 500 gösterici eylem yaptı. Polis Port Moresby'de üniversiteyi işgal etti, çok sayıda öğrenci gözaltına alındı.

PERU'DA MADEN İŞÇİLERİNİN 4 GÜNLÜK GREVİ

Peru'da 800 maden işçisi Toromocho der Chinalco Mining Corp. International bakır madeninde 7 Haziran gününden itibaren 4 günlük greve gittiler. Maden işçileri 3 aylık primlerinin ödenmesini talep ediyorlar. Maden tekeli işçilere ödenen bu primleri bakır fiyatlarının düşmesi nedeniyle azalan kârlarını neden göstererek kaldırmak istiyor.

ARJANTİN'DE ENERJİ SEKTÖRÜNDE GREV

Arjantin'de Macri hükümetinin kemer sıkma politikaları, zamlar, kitlesel işten atmalar sürerken işçi ve emekçiler bu saldırılara karşı gösteriler düzenliyor, greve gidiyor.

Ülkenin güneydoğusunda bulunan Tierra del Fuego ilinde gaz üretiminde çalışan işçilerin 31 Mayıs'ta fazla ücret, iş güvenliği taleplerinin yanında yükselen gaz faturalarını protesto ederek greve gitmesi nedeniyle enerji sıkıntısı çekiliyor. Aynı süreçte ülkenin kuzeybatısında sıvılaştırılmış doğal gaz (LNG) üretiminde çalışan işçiler de greve başladı. Arjantin'de gaz fiyatları son 5 ayda %60 oranında zamlandı.

Hükümetin başa geçtiği ilk 5 ayda 154 bin işçi işten çıkarıldı. Sosyal hak ve özgürlükler rafa kaldırıldı.

KADIN CİNAYETLERİ PROTOSTO EDİLDİ

Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te binlerce kişi ikinci kez sokağa çıkarak "Biri bile eksilmeyecek!" şiarı altında kadın cinayetlerini protesto etti. Her 30 sa-

atte bir kadının öldürüldüğü Arjantin'de geçtiğimiz yıl 275 kadının öldürüldüğü belirtiliyor.

Yüksek Mahkeme Aile İçi Şiddet Ofisi, saldırıların yüzde 49'unun eski eşler tarafından gerçekleştirildiğini, son 6 yılda ülkede 57 bin aile içi şiddet olayının rapor edildiğini açıkladı.

BREZİLYA'DA 65 OKUL VE 3 EĞİTİM BAKANLIĞI BÜROSU İŞGALİ SÜRÜYOR

Brezilya'da eğitim sistemine karşı öğrencilerin, devlet okullarında başlattıkları protesto gösterileri eğitim emekçilerinin de destek vermesi ve birçok eyaletteki boykotların koordine edilerek birleştirilmesi ile daha da güçlenerek sürüyor.

Halen 65 okul ve eğitim bakanlığının 3 dış bürosu işgal altında bulunuyor. En son kuzeydoğuda bulunan Ceará eyaletindeki eğitim bakanlığı bürosu öğrenciler ve öğretmenler tarafından işgal edildi.

ŞİLİ'DE MİLTAN ÖĞRENCİ VE İŞÇİ DİRENİŞLERİ

Üniversitelerde parasız eğitim hakkı için Başkan Michelle Bachelet tarafından söz verilmiş olan reformun hayata geçirilmemesi üzerine öğrenciler sokaklara çıktı, polisle çatıştı ve hatta Başkanlık Sarayını işgal etme girişiminde bulundu.

Öte yandan hükümetin toplu sözleşme hakkını engelleyen örgütlü işçilerin işten atılmasını kolaylaştıran iş yasasını protesto eden 20 bin işçi ve emekçi 31 Mayıs Salı günü Santiago sokaklarında yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe CUT (İşçilerin Birleşik Merkezi) çağrı yaptı.

KOLOMBİYA'DA GREVLER, GÖSTERİLER

Kolombiya'da eğitim emekçileri sağlık hizmeti ve sosyal haklarda iyileştirme talep ederek 1 Haziran'da 24 saatliğine genel greve gitti. Düzenlenen gösterilere öğrenciler de destek verdi.

Geçtiğimiz Pazartesi gününden bu yana binlerce tarım emekçisi, yoksul köylü, yerli topluluklar da yaşam alanlarını

tahrip eden hükümetin ekonomi politikalarına karşı süresiz greve başladıklarını açıkladılar. 100 noktada ana kavşakları işgal eden bölge halkı maden inşası projesinin derhal durdurulmasını, insan haklarının korunmasını talep ediyorlar.

Aynı gün büyük kentlerde de gösteriler düzenlendi.

Başkent Bogota'da ise telekomünikasyon tekeli ETB'nin özelleştirilmesine karşı gösteriler yapıldı.

MEKSİKA'DA ÖĞRETMENLERİN GREVLERİ SÜRÜYOR

Meksika'da Eğitim Emekçileri Ulusal Koordinasyonu (CNTE) sendikasına üye öğretmenlerin, devlet başkanı Enrique Peña Nieto tarafından dayatılan eğitim reformunun iptali için başlattıkları grev ve protestolar 4 haftadır sürüyor. Hareketin belkemiğini Guerrero, Oaxaca, Michoacan, Colima ve Tabasco eyaletleri oluşturuyor. 1 Haziran'da Michoacans eyaletinin başkenti Morelia'da gerçekleşen gösteriye 13 bin öğretmen katıldı. Son olarak Guerrero, Oaxaca ve Tabasco eyaletlerinde kitlesel yürüyüşler düzenleyen öğretmenler, 87 hükümet binasını işgal etti, içlerine sızmaya çalışan polisleri rehlin aldı.

Protestoların başladığı 15 Mayıs'ta Oaxaca de Juare'da merkezi bir alan protesto kampına dönüştürüldü.

19 Mayıs Perşembe günü Meksika Eğitim Bakanı, Guerrero, Oaxaca ve Michoacan eyaletlerinde greve katılan 3 bin öğretmenin işten çıkarılacağını açıklamıştı. Bunun üzerine CNTE sendikası işten çıkarmalara boyun eğmeyeceklerini, yasa iptal edilene kadar mücadeleye devam edeceklerini ilan etmişti. Hükümet öğretmenlerle görüşmeyi reddediyor.

İçişleri Bakanlığı müdürlükleri önünde oturma eylemi yapan öğretmenler federal polislerin tehditlerine maruz kaldı. Eğitim Bakanlığı önünde kamp kuran öğretmenler, 20 Mayıs gecesi polislerin saldırısına uğradılar ve tutuklandılar.

CNTE sendikasında örgütlü olan öğretmenler eğitim reformunu protesto etmek için 25 Mayıs günü başkent Mexico City'de polislerin tüm yıldırma girişimlerine ve saldırılarına rağmen kitlesel bir yürüyüş düzenlediler. Protestolara 2014 yılında katledilen Ayotzinapa Öğretmen Okulu'ndan 43 öğrencinin aileleri de katıldı.

Öğretmenler 2013 yılından beri hükümetin eğitim reformunu protesto ediyorlar.

Geleceğimiz ve değişecek dünya!

Devrimci Gençlik Birliği II. Yaz Kampı 'Geleceğimiz ve değişecek dünya!' şiarıyla 22-28 Ağustos tarihinde Küçükkuşu'da gerçekleşecek!

YAZ KAMPINDA BULUŞALIM!

Devrimci bir gençlik hareketi yaratma ve ona önderlik etme misyonuyla çıktığımız bu yolda birliğimizi güçlendirmek, karanlığa ışık, sessizliğe çığlık olmak ve sermaye devletinin baskı ve saldırılarına karşı mücadeleyi büyütmek için tüm gençliği yaz kampımıza çağırıyoruz.

Kampımızın programında;
- Günümüz dünyası: Krizler, savaşlar, baskı, sömürü!
- Denizler'in yolunda; anti-empyrist mücadele ve gençliğin görevleri!
- Siyasal gericilik, faşist baskı, devlet terörü; Karanlığa geçit yok!
- Kirliliğe, inkara, imhaya karşı; İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!
- Gençlik hareketi ve yeni dönem...
- Devrimci sınıf hareketi ve gençlik mücadelesi ilişkisi başlıklı sunumların yanında çeşitli gündemler üzerinden söyle-

şiler olacak.

Kampımızı resim, münazara, tiyatro, el sanatları vb. atölyelerle güçlendireceğiz.

6 gün sürecek kamp içerisinde sosyal ve kültürel etkinlikler gerçekleştirecek, "16 Ton" isimli belgesel ile "Ayaklanma (Uprising)" filmi göstereceğiz.

Sınıfsız ve sömürsüz bir dünyanın provasını gerçekleştirmek için tüm gençliği, 'Geleceğimiz ve değişecek dünya' diyerek kampımıza katılmaya davet ediyoruz.

DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

Gençlik: Faşizme geçit yok!

6 Haziran günü binlerce genç, faşistlerin Almanya'nın Dortmund kentinde merkezi olarak düzenlediği yürüyüşüne geçit vermemek için bir araya geldi.

Neo-Nazilerin "Alman Geleceğinin Günü" vesilesiyle çağrıda bulunduğu yürüyüşün gerçekleşmesi için devlet tüm güçlerini seferber etti. 6 bin polis görevdeydi, sokaklar, otobanlar kapatıldı. Neo-Nazilerin yürüdüğü ilçenin etrafı

tümüyle polis tarafından kapatılmıştı. Neo-Nazilerle sıkı işbirliğiyle bilinen Alman polisi sonuna kadar yürüyüş rotasını gizli tuttu. Neo-Naziler polis koruması altında yürüyüşlerini gerçekleştirirken polis sayıları 5 bin civarında olan karşı eylemcilere azgınca saldırdı.

Revolutionärer Jugendbund da (RJ - Devrimci Gençlik Birliği) neo-Nazilere geçit vermemek için sabahın erken saat-

lerinde Almanya'nın farklı kentlerinden Dortmund'da bir araya geldi.

Bir büfede neo-Nazileri fark eden RJ'liler büfenin girişinde pankartlar açarak yürüyüşe katılmak isteyen neo-Nazilerin çıkışını uzun süre engellediler.

Sonunda polis müdahalesi ile neo-Naziler polislerin koruması altında yürüyüşe götürüldüler.

Marmara Üniversitesi'nde faşist saldırı

Marmara Üniversitesi'nde öğrenciler bütünlemelerin ve yaz okulunun kaldırılmasına karşı 3 Haziran günü eylem yaptı. Üniversitenin Göztepe yerleşkesinin girişinde yapılan eyleme faşistler sodalarla saldırdı.

Üniversitenin Göztepe yerleşkesinde saat 12.30'da bir araya gelen öğrenciler basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması sırasında kolluk güçleri bölgeyi ablukaya aldı.

"Bütünlemeler kaldırılamaz! Marmara Üniversitesi öğrencileri" ozalitinin arkasında basın açıklaması için toplanılırken, faşistler okul içerisinde sodalarla kitleye saldırdı. Saldırıya karşın yapılan açıklamanın ardından öğrenciler toplu bir şekilde ayrıldılar.

"Marmara uyuma haklarına sahip çık!", "Bütünleme hakkımız engellenemez!" sloganları atılan eylem alkışlarla sonlandırıldı.

Hafta içerisinde forum yapılırken, 2 Haziran günü de okul içerisinde basın açıklamasına çağrı yapan öğrencilere faşistler sodalarla saldırmıştı.

Mezuniyet töreninde saldırı

Üniversitelerde yaşanan polis-ÖGB terörü aralıksız devam ediyor. İstanbul Üniversitesi'nde gerçekleştirilen mezuniyet töreni de, ÖGB terörünün hedefi oldu. 4 Haziran günü yapılan tören sırasında sahnede döviz ve pankart açmak isteyen öğrencilere ÖGB ve polis saldırdı.

Tören sırasında öğrenciler "Bodrumlarda Yakılan İnsanlığımız", "İrade gaspına hayır, Vekilime dokunma", "Suruç, Ankara, Cizre, Silvan Devletin Katliamlarına Alışmayacağız", "Hepsi Özgürleşene Kadar Hepimiz Tutsağız #TutukluÖğrencilereÖzgürlük" yazılı dövizleri açmak istedi. Bunun üzerine ÖGB ve sivil polisler döviz açan öğrencilere saldırdı ve gözaltı yapmak istedi.

Sistem seri olarak katleder, örgütlülük yaşatır!

İstanbul Tuzla'da tarih öğretmeni Fatma Kayıkcı öldürüldü. TÜBİTAK fizik mühendisi Göktuğ Demiraslan'ın, kız arkadaşıyla birlikte öldürülmesi ile birlikte üç kişiyi öldürdüğü için aranan bir seri katil gündemi epeyce meşgul etti. Bir hafta boyunca seri katilin nasıl, nerede, kiminle, ne zaman, ne yaptığı ile oyalandı tüm toplum. Evlilik programlarından 'küsleri barıştıran, arayı karıştıran' magazin programlarına kadar her yerde bu gündem işlendi. Türk televizyonlarında insan tacirleri alkışlatıldı, meşrulaştırıldı.

Amerikan dizilerinden alışkın olduğumuz bir sürü hikaye dolaştı. Seri-azıllı katiller Amerikan dizilerine toplumun gerçekliğinden de yansıyan bir olgu aslında. Bir yanıla vahşi kapitalizmin en uç yansımalarından biri olan bu olgu bu tür ülkelerde daha fazla gündeme geliyor. Türkiye'de ve Ortadoğu toplumlarında ise daha çok örgütlü şiddet olayları öne çıkıyor. Haliyle bu coğrafyadan bir seri katil çıkınca medyanın ve toplumun ilgisi bir anda bu "seri katil" üzerine yoğunlaştı.

Genel anlamıyla üçüncü sayfa haberi diye tabir edilen toplumsal cinnet olaylarının arttığı bir dönemdeyiz. Taciz, tecavüz, istismar, boşanma, kadın cinayetleri, saldırganlık gibi tüm kategorileri kapsıyor üçüncü sayfa haberleri. Bir yanıla gerçeği yansıtıyor bu haberler ama başka bir gerçeği de karartmak için kullanılıyor. Ensar Vakfı'nda yaşanan tecavüz sonrasında ortaya çıkan tablo ortada duruyor. Bir tecavüzcü suçlu ilan edildi ve tüm vakıf ve vakfı besleyen siyasal akım aklandı. Tüm üçüncü sayfa haberleri ve

son yaşanan "seri katil" olayı bize bu sistemin çürümüşlüğüne kanıtıyor. Ancak bunları tekil insanlar üzerinden ele aldığımızda ise sistem aklanıyor. Bireyler ne olacağını bilirlerse, yanlış seçtiklerinde sorumluluk sadece onlarındır ve kapitalizmin hiçbir suçu yoktur diye bir algı oturuyor.

"ATALAY HASTA, FİLİZ DELİ..."

Kapitalizm bir bütün olarak insanları krize ve sıkıntıya sürüklüyor. Sistemin yaşadığı yapısal krizler, tüm toplumun yaşamında bir cinnet olarak yansıyor. Ekonomik olarak yaşanan çıkmaz, şiddeti çoğaltıyor. Kriz dönemleri şiddetin, huzursuzlukların arttığı dönemlerdir. Baskı ve şiddet sistemin olmazsa olmazıdır. Bu, emekçileri çaresiz bırakmaktır, çaresiz kaldığında biat etme hali daha fazla olacaktır.

Emekçiler krizin içinde debelendikçe kendilerine, ailelerine, sosyal olarak ihtiyaçlarına yanıt verememektedirler. İşçiler fabrikalarda hapis hayatı yaşıyor, aileleri de farklı bir akıbet beklemiyor. Bu ailelerde çocuklar uzun bir süre, hiçbir şey üretmedikleri hapsaneleri andıran okullara hapsediliyorlar. Çocuklar bu duruma tepki olarak normal dışı davranışlarında zeka bozukluğundan hıperaktiveye kadar bir sürü tanım ile karşılaşılıyorlar. Kapitalizmde büyüğünden küçüğüne hasta olmayan insan yoktur.

Burada seri katili aklamak değil derdimiz. Ancak kurbanları suçlamak, sistemin onlara ne yaptığından çok, bireylere odaklanarak sistemi korumak anlamına

gelmektedir.

İnsanları hasta, deli, seri katil yapan bir sistem var. Dünyanın mevcut durumu ile olması gereken hali arasındaki çatışmanın insanda en kuvvetli yaşandığı dönemde "psikoz" gelişir. Bu karşıtlık karşısında insanlar çözüme yetilerine göre farklılıklar gösterir. Hastalığın üretildiği insanlarda farklılıklar dünyanın anlamsızlığı üzerine kurulur ve gerçeklik düzlemi kaybolur. Fantastik dünyalar üretilir. Kişinin ben ile ilişkisinin bozulması ve iç sesin dışarıdan geliyormuş izlenimi, yanlış yorumlamalar vb. gelişmeler psikolojik hastalıkları üretir. Sapkın, deli, hasta tanımlamaları buraya oturur. Seri katiller de çıkar, intihar eden insanlar da. Aslında sistem seri olarak katleder, örgütlülük ise yaşatır!

Tüm bunlar karşısında bir bireyin akıl sağlığını koruması için bile örgütlü olması şarttır. Bunun en çarpıcı verilerinden biri Polonya'da gözlemlenmiştir. 1980'li yıllarda Polonya'da dünyanın en büyük sendikası kurulmuş ve işçi ve emekçiler orada örgütlenmişlerdir. Grevler yayılıp, gösteriler büyüdükçe hastanelerdeki psikiyatri servislerine gelen insan sayısı azalmıştır. Bunun nedeni yükselen sınıf mücadelesinin bireysel sorunları kolektif biçimde çözüme önünü açmasıdır. Sağlıklı bireyler için her alanda örgütlü topluma ihtiyacımız var. Yükselcek sınıf hareketi tüm sorunların çözümü için adım olacaktır. Toplumsal cinnetin panzehiri ise devrimci bir sınıf hareketi olacaktır.

G. UMUT

10 ayda en az 80 çocuk katledildi

Çocuklar için Barış Hemen Şimdi Girişimi, Çocuklar Günü vesilesiyle yayınladığı raporda, Kürdistan'da sokağa çıkma yasaklarıyla birlikte son 10 ayda en az 80 çocuğun katledildiğini açıkladı.

TİHV'in sokağa çıkma yasaklarına ilişkin raporu ile insan hakları ihlali günlük raporlar veri alınarak hazırlanan yeni raporda, çocukların yaşam hakkı ihlaline dikkat çekildi ve "Devletin, çocukların yaşam hakkını her şekilde korumakla yükümlü olduğunu bir kere daha hatırlatıyor, bu hak ihlalinin gerçekleştirilenlerin cezasız kalmasını talep ediyoruz" dedi.

Türk sermaye devletinin BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'nde taraf olduğunu ve kanunda Çocuk Koruma Kanunu olduğunu belirten girişimin raporunda verilen bilgilere göre, 16 Ağustos 2015 tarihinden bu yana devam eden sokağa çıkma yasakları süresince en az 80 çocuk, ateş açılması, sağlık hizmetine erişememe veya çatışma atıkları nedeniyle katledildi.

Akademisyene soruşturma

Uludağ Üniversitesi'nde 30 Mayıs 2016 Pazartesi günü yapılan Akademik Genel Kurul'da Eğitim Fakültesi Dekanı'nın onaylamadığı bazı görüşleri dile getirdiği ileri sürülen Prof. Dr. Şermin Önder Külahoğlu hakkında ertesi gün Eğitim Fakültesi Dekanlığı tarafından soruşturma başlatıldı.

Külahoğlu hakkındaki soruşturma nedeniyle sınıftaki tüm öğrencilerin ifadesi alındı ve Prof. Dr. Şermin Önder Külahoğlu'nun, derslerin bitimine bir hafta kala, derslerini sürdürme hakkı da elinden alındı.

Soruşturma kapsamında Dekanlık tarafından öğrencilere 'Tanık İfade Tutanağı' adı altında şunlar soruldu:

- Prof. Dr. Şermin Önder Külahoğlu'nun işlediği iddia edilen, "sürekli devlet aleyhinde propaganda yaptığı" tanığa anlatıldı. Disiplin soruşturması konusu olayla ilgili olarak bildiklerini anlatması istendi.

- Prof. Dr. Şermin Önder Külahoğlu derste herhangi bir partinin lehinde veya aleyhinde propaganda yaptı mı?

- İstiklal Marşımızın aleyhinde konuştu mu?

- Şehitlerimize hakaret içeren sözler söyledi mi?

Hurşit Külter kaybedilmek isteniyor!

'Gözaltında kayıp' sicili hayli kabarık olan sermaye devleti, DBP Şırnak il yöneticisi Hurşit Külter'i de kaybetmeye çalışıyor. Devlet tarafından 'kaybedilmek' istenen Külter'in akıbeti, Kürt halkına yönelik katliamların '90'lı yılları hatırlattığını bir kez daha gösterdi. Zira aynı yıllar gözaltında kayıpların, kaçırıp infaz etmelerin bir devlet politikası olarak kesintisiz bir şekilde uygulandığı dönemdi.

'Vahşet bodrumlarının' geleceğe kanlı bir yaşanmışlık olarak devredildiği, kasabaların ortadan kaldırıldığı şu günler ise, yarınlara en az '90'lı yıllar kadar iz bırakacaktır.

HURŞİT KÜLTER'E NE OLMUŞTU?

27 Mayıs'tan bu yana haber alınmayan DBP Şırnak il yöneticisi Hurşit Külter ailesine gönderdiği son mesajında "etrafının sarıldığını" söyleyerek "geldiler hakkınızı helal edin" dedi. Bunun üzerine ailesi ve avukatlarının çabaları sonuçsuz kalmış, akıbeti sorulan polis ve jandarma karakollarında kendilerinde olmadığı söylenmiş, yetkililer Külter'e ilişkin bilgileri olmadığını ileri sürmüştü. Emniyete, jandarmaya, valiliğe ve savcılığa yapılan başvurularda da "bizde yok" cevabı alınmıştı.

Gözü tanıklığı yapanların aktardığı bilgilere göre, Külter 27 Mayıs akşamı özel hareketçiler tarafından alındıktan sonra "Şortland" diye tabir edilen zırhlı araca bindirilerek, Şırnak Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı Gümüştepe Özel Harekat Şube Müdürlüğü'ne götürülmüştü. DİHA'nın yerel haber kaynaklarına dayanarak yaptığı haberde ise Külter'in, Gümüştepe Özel Harekat Şube Müdürlüğü'nde 7 gün boyunca işkencede tutulduğu bilgisi verilmişti. Külter'in geçtiğimiz günlerde buradan alınarak, 23.

Jandarma Sınır Tümen Komutanlığı'na götürüldüğü haberleri basına yansıdı. Söz konusu kaynak, Külter'i gördüğünü belirterek, tümenin nezaretinde olduğunu ve gözaltında 9 gün boyunca işkenceye maruz kaldığını ve bitkin olduğunu gözlemlediğini söyledi.

Diğer taraftan özel harekâtçılara ait kontra sosyal medya hesaplarından BOF – @Tweet_Guneydogu, Külter'in özel hareketçilerin elinde olduğuna yönelik bilgi ve resim paylaşımları yaptı. Hesap, kısa bir süre sonra ise bu paylaşımları

nı sildi ve ardından da hesabını kapattı. Aynı kontracı hesap 28 Mayıs akşamı yeniden aktif hale geldi ve HDP Milletvekili Leyla Birlik'e hakaretler arasında "Hurşit Bugün Yeni Mahallede M16 Silahıyla Birlikte Kanalizasyon Çukurunda Gözaltına Alındı" yazılı bir mesajı gönderdi.

Külter'in kaybedilmek istendiği Şırnak'ta, yakın bir zaman önce yine DBP yöneticisi olan Ebubekir Deniz ve Serdar Tanış da gözaltında kaybedilmişti. Son gelişmeler devletin "imha ve inkâr" politikasının değişmediğini göstermektedir.

Cumartesi Anneleri Hurşit Külter'in akıbetini sordu

Cumartesi Anneleri, 4 Haziran günü 584. haftasına giren eylemlerinde, 27 Mayıs günü gözaltına alınan, ancak alındığı kabul edilmeyen Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Şırnak İl Yöneticisi Hurşit Külter'in akıbetini sordu.

"HURŞİT'İ KAYBETMEYE GÜCÜNÜZ YETMEYECEK"

Galatasaray Meydanı'nda yapılan eylemde 1980 yılında gözaltında kaybedilen Cemil Kırbayır'ın abisi Mikail Kırbayır konuştu. 21 yıldır kayıplarını aradıklarını hatırlatan Kırbayır, bugüne kadarki tüm hükümetlerin 12 Eylül'ün darbeci zihniyetini taşıdığını söyledi. Kardeşi için "gözaltından firar etti" denildiğini hatırlatan Kırbayır, bunun tersinin ispatlandığına, ancak kardeşi için etkin bir soruşturma yürütülmediğine dikkat çekerek duyarlılık çağrısı yaptı. Aynı zihniyetin Hurşit Külter'i de gözaltında kaybetmek istediğinin altını çizen Kırbayır şu ifadeleri kullandı: "Bu zihniyet devam etme-

yecek, ettirmeyeceğiz. Gücünüz yetmeyecek. Akıbetini oldu-bittiye getirmeye gücünüz yetmeyecektir. Hurşit nerede açıklama bekliyoruz."

Kırbayır'dan sonra 1995 yılında gözaltında kaybedilen Fehmi Tosun'un eşi Hanım Tosun konuştu. "Kayıplarımızdan umudu kestikten sonra başka kayıplar olmaması için" mücadele ettiklerini söyleyen Tosun, buna rağmen yeni kayıpların yaşanmaya devam etmesine tepki gösterdi.

"BİR ANNE DAHA OLMASIN DİYE"

Külter Ailesi adına ise Cihat Külter konuştu. "Burada bir anne daha olmasın diye buradayım" diyen Külter, 584 haftadır toplanan annelerin acısını daha iyi anladığını belirterek Hurşit Külter'in akıbetinin açıklanmasını istedi.

Hurşit Külter'in annesi Kerime Külter ise, ameliyat olduğu için gelemediği eyleme ses kaydını gönderdi. Cumartesi Anneleri'ni selamlayan Kerime Külter,

devletin oğlunu sağ aldığını ancak bir haftadan fazladır kendisinden haber alamadığını söyledi. Kürt ve Türk annelerin kirliliği durdurabileceğini söyleyen Külter, sağ alınan oğlunu sağ istediğini söyledi.

"GÖZALTINA ALINDIĞI ÖNCE AÇIKLANDI SONRA REDDEDİLDİ"

Konuşmalardan sonra basın açıklamasını "faili meçhul" cinayetle öldürülen Mehmet Zeki Tekiner'in kızı Aylin Tekiner okudu. Açıklamada 27 Mayıs günü Hurşit Külter'in, "Geldiler. Hakkınızı helal edin" şeklinde ailesine mesaj gönderdiği, ailenin tüm girişimlerine rağmen kendisinden haber alınmadığı belirtildi. Aynı gün Hurşit Külter'i gözaltına alanların kullandığı düşünülen "BÖF@Tweet_Guneydogu" adlı sosyal medya hesabından Külter'i gözaltına alarak sorguya çektikleri haberinin paylaşıldığı hatırlatıldı. Açıklamanın devamında basına yansıyan iki tanık anlatımına göre, Külter'in özel hareketçiler tarafından gözaltına alınarak Şırnak'taki Gümüştepe Özel Harekat Şube Müdürlüğü'ne götürüldüğüne işaret edilerek ailesinin de İçişleri ve Adalet Bakanlıkları, Şırnak

Valiliği ve Cumhuriyet Başsavcılığı'na ve uluslararası kurumlara başvurduğu söylendi.

"90'LARDAKI GİBİ"

Aradan 8 gün geçmesine rağmen Şırnak Valiliği tarafından yapılan tek açıklamanın "Söz konusu şahıs emniyet birimlerimiz tarafından gözaltına alınmamıştır. Kamuoyuna saygıyla duyurulur" şeklinde olduğu belirtildi. Açıklamanın devamında Hurşit Külter'in akıbetinden endişeli oldukları söylenerek '90'lı yıllarda gözaltında kaybedilen herkes için devletin yaptığı açıklamanın da "Biz gözaltına almadık" şeklinde olduğu hatırlatıldı.

Başbakan, Adalet Bakanı, İçişleri Bakanı, Şırnak Valisi ve Şırnak Cumhuriyet Başsavcısı'na Külter'in akıbeti sorularak açıklama sonlandırıldı.

Basın açıklamasının okunmasının ardından Yüksekova ve Cizre'deki Cumartesi Anneleri'nin haftalardır eylem yapamadığına dikkat çekildi, Tahir Elçi'nin katledilmesinin üzerinden 27 hafta geçtiği hatırlatıldı. Polis ablukası altında gerçekleşen eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Metin Koşkan'ın anısına...

Emeğin korunması mücadelesi bir sıra neferini yitirdi

Haydar Baran

GİDERAYAK*

Giderayak işlerim var bitirilecek,
giderayak.
Ceylanı kurtardım avcının elinden
ama daha baygın yatar ayılamadı.
Kopardım portakalı dalından
ama kabuğu soyulamadı.
Oldum yıldızlarla haşır neşir
ama sayısı bir tamam sayılamadı.
Kuyudan çektim suyu
ama bardaklara konulamadı.
Güller dizildi tepsiye
ama taştan fincan oyulamadı.
Sevdalara doyulamadı.
Giderayak işlerim var bitirilecek,
giderayak.

Mücadelenin abisi olmanın ötesinde çok şey paylaşmıştık seninle... Bu nedenle Metin abi seni anlatmak önemliydi benim için... Ölümünün ardından bunu her yapmaya çalıştığım da bir şeyleri eksik bırakırım da sana haksızlık yapmış olurum diye düşündüm.

Adı mücadele olan yaşamın geçirdiğin bir beyin kanaması nedeniyle son buldu. Ölümsüzler kervanında yeni bir halka olarak onurlu yerini aldın. Ölüm yolculuğunun en büyük nedeni biz duygusuyla örülü, emeğin toplumsal kurtuluş mücadelesi ile örülü yaşam çizgisindeki ısrarındı. Bu ısrar seni çok erken yaşta düzenle karşı karşıya getirmişti. Bu nedenle birçok badireler atlatmış, fiziksel olarak yıpranmıştın.

Emeğin korunması mücadelesinin bir neferi olduğun için sermaye düzeni sana düşmandı. Zira Kayseri tarihinde özelde eğitim emekçilerinin, genelde emeğin korunması mücadelesinin simge isimlerinden biriydin. 12 Eylül öncesinde '70'li yıllarda faşist katliamlara rağmen, direnişçi kimliğiyle öne çıkmıştın. Faşist saldırılar karşısında dimdik durmuştun. Bir an olsun sarsılmadan, sendelemen antifaşist mücadelede yerini almıştın. Ne gözaltılar, ne işkenceler seni yolundan döndürebilirdi.

Çok genç yaşta öğretmenliğe ilk adım attığından itibaren TÖS'de, TÖB-DER'de, 12 Eylül karşı devrimi sonrası eğitim emekçilerinin birleşme odağı olan Eğitim-İş ve Eğitim-Sen birleşti. Birleşmedeki belirleyici rolüne rağmen bir defa olsun ben duygunu öne çıkarmadın. Zira sen mücadeleyle örülü yaşamının her kilometre taşında ben duygusunu ezerek öne çıkmıştın.

İnsanlara emek vermek senin için sıradan işlerdendi. Kayseri'ye yolu düşen herkesin mutlaka konaklamak istediği evlerden biri, senin evindi. Zira insanlar senin evinde, rahat ve mutlu hissederlerdi kendilerini... Ve en önemlisi de, anılarla örülü doyumsuz sohbetine ortak olmanın mutluluğunu yaşarlardı.

İnanda ilk karşılaşmamızdan hemen sonra oldu. Hakkari'de öğretmendim ve Eğitim-Sen'in en genç başkanıydım.

Hakkari'de çalıştığımı söylediğimde sevgiyle parlayan gözlerini hatırlıyorum. Yaptığımız sohbet eğitim emekçilerinin örgütsel birliğini içeriyordu. Eğitim-İş ve Eğitim-Sen'in örgütsel birliğini sağlamanın önemine dair duygu ve düşüncelerini coşkulu bir şekilde anlatmıştın. Bu birliğin yaşamsal öneminin altını çizmiştin.

Bu anlamlı sohbette kariyerizmin zeresi yoktu. Birlik için her fedakarlığa hazır bir ağabeyin coşkulu söylemleri karşısında heyecanlanmamak mümkün değildi. Sonrasında istediğin, istediğimiz oldu. Eğitim-İş ve Eğitim-Sen birleşti. Birleşmedeki belirleyici rolüne rağmen bir defa olsun ben duygunu öne çıkarmadın. Zira sen mücadeleyle örülü yaşamının her kilometre taşında ben duygusunu ezerek öne çıkmıştın.

İnsanlara emek vermek senin için sıradan işlerdendi. Kayseri'ye yolu düşen herkesin mutlaka konaklamak istediği evlerden biri, senin evindi. Zira insanlar senin evinde, rahat ve mutlu hissederlerdi kendilerini... Ve en önemlisi de, anılarla örülü doyumsuz sohbetine ortak olmanın mutluluğunu yaşarlardı.

Biz duygusuyla örülü hayat çizgin acılar ve haksızlıklar içinde yoğunlaş

çocukluğunun ve gençliğinin eseriymi. Çok erken yaşta, düzenin sermaye düzeni olduğunu fark etmiş, öfke duymuştun bencilliğin, sömürünün, yağmanın, emek hırsızlığının kaynağı olan kapitalizme, sermaye düzenine... Bu nedenle erken yaşta yaşama ağrısı asılmıştı boynuna...

Tüm sorunların kaynağı olan düzenin karşısına uzlaşmaz bir tutumla dikilmiştin. Mücadelenin bedellerini büyük bir doğallık ve sevinçle kabullenmiştin. Defalarca gözaltılar yaşamıştın. Kolluğun şiddetine, işkence ve baskılarına karşın boyun eğmemiş, işkence tezgahlarında karanlığın çocuklarını rezil rüsva etmiştin.

İnsanlara inanırdın. Hele söz konusu olan dostum dediğin insanlarsa... TÜMTİS adlı işçi sendikasında delegelerin iradesiyle yönetim değişmişti. Sonrasında sendika da devir teslim sürecinde TÜMTİS Genel Kurul iradesini hiçe sayan yaklaşımlar sergilenmişti.

Kayseri'de seçimi kaybeden eski yönetime destek veren bir belge altında imzası olanlardan biri de sendin. Yan yana geldiğimizde "Ağabey bu belgeyi neden imzaladın, seçimle yönetime gelmiş arkadaşları kınayan, eski yönetimi destekleyen yazının altında imzan olmalıydı" demiştim. "İmzaladığım metni okumadım. Zira o metni bir dostum ge-

tirdi ve ben dostlarıma güvenirim. Asıl üzücü olan bu olaydan sonra o dostumun düştüğü durumdur. Çünkü ben de, o da bir dostunu kaybetti" demiştin.

Sevginin kaynağı emek ise, emekle örülmüş bir yaşam çizgisini bilerek tercih eden sendin. Bunca verilen emeğe rağmen emeğin değerini bilmeyen yaklaşımlara öfkelenen de acılarını içine gömerdin. Belki de bu nedenle bir yanın hep hüzdüdü.

Emeğin korunduğu, insanlığın güzel geleceği olan sosyalizm için mücadele eden biri olarak yaşayabileceklerimin, daha doğrusu ödeyeceğim bedellerin kaygısını hep taşıdın yüreğinde...

En son 2013 sonunda 2 ay cezaevinde kaldıktan sonra tahliye olmuştum. Beni ilk ziyaret eden kişilerden biri sendin. Uzun uzun konuşmuştuk. Her cümlede devrimci mücadelenin sürmesinin coşkusu vardı.

Seni, senin biz duygusuyla örülü yaşamını unutmayacağız. Fedakarlıkla örülü hayatından çok şey öğrendik. Sakın hüznülenme ben duygusuna kendini kaptırmış cücelerin sana yaşattıklarına... Mutlaka toplumsal düşünen ve biz duygusu ve bilinciyle yaşayan, bencilliği ayakları altına alıp çiğneyen işçi ve emekçiler geleceği kazanacaklar.

(*) Nazım Hikmet Ran...

Kölelik dayatmalarına karşı, 15-16 Haziran ruhuyla mücadeleye!

"15-16 Haziran yalnızca iki işçi kentinde toplu bir üretimi durdurma eylemi değil, toplu ve militan bir sokağa akıştır da. 100 bini aşkın işçinin her türlü yasa ve yasağı çiğneyerek, türlü uyarı ve tehditlere meydan okuyarak, polis, asker ve tank barikatlarını aşarak, zamanın hükümetine ve parlamentosuna karşı kararlı bir haykırışıdır. 15-16 Haziran Direnişi, sokağa dökülen işçi kitlelerinin bilincinde olup olmamasından bağımsız olarak, sermaye diktatörlüğünün tüm kurumları ile militan bir karşı karşıya geliştire. İşte bu özellikleriyle 15-16 Haziran Direnişi militan-kitlesele bir işçi başkaldırısı olarak hala aşılamamıştır."

**(15-16 Haziran, sol hareket ve işçi hareketi -
H. Fırat - Haziran 1988)**